

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מס' 43
שהתקיימה ביום רביעי י"ב באייר תשפ"ו, 29.04.2026
בשעה: 18:30, באולם המליאה.

נוכחים:

מר בני ביטון	- ראש העיר
מר יהודה בצלאל	- מ"מ רה"ע
מר אריאל ללוש	- סגן רה"ע
גב' מרינט וקנין	- סגנית רה"ע
מר אלברט לוי	- משנה לרה"ע
גב' מיכל אבו	- חברת מועצה
מר אסי איפרגן	- חבר מועצה
מר תומר אלמליח	- חבר מועצה
מר ניסים חמו	- חבר מועצה
מר יחיאל צרויה	- חבר מועצה
מר יוסי פרץ	- חבר מועצה
מר אבי בן זיקרי	- חבר מועצה
מר עופר טלקר	- חבר מועצה
גב' אורית כהן	- חברת מועצה
מר צבי יהודה אליסף	- חבר מועצה

משתתפים:

מר שוקי קליין	- מנכ"ל העירייה
עו"ד מנחם בן טובים	- היועמ"ש
רו"ח תומר ביטון	- גזבר העירייה
מר שמעון רוזיליו	- מנהל מינהל חינוך
מר רועי אמנו	- מנכ"ל תאגיד הספורט
גב' ימית רווח	- מנהלת אגף שירות לתושב
גב' שולה אילוז	- מנהלת אגף איכות הסביבה וקיימות
גב' מרים כהן	- מנהלת אגף מיחשוב ומערכות מידע
מר משה אלפסי	- מנהל אגף הגבייה
מר עדיאל אלגי	- מנהל אגף הצעירים
גב' אוסנת אטדגי	- מנהלת אגף הון אנושי
גב' מרים גביזון	- מנהלת שכר
מר שמעון חיון	- עוזר בכיר ראש העיר
גב' שון אלבו	- עוזרת מנכ"ל העירייה
גב' אוהב דורון	- ראש מטה ראש העיר

על סדר היום:

[1] 1 הצהרת אמונים של חבר מועצת העיר מרתומר אלמליח ת.ז. 032939506 מסיעת "שותפות אמיתית", בהתאם לסעיף 24 (א) פרק רביעי לפקודת העיריות. "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה".

[2] [אישור חברי ועדת ביקורת לקרן לפיתוח דימונה (חבר מועצת העיר מר אריאל ללוש ת.ז. - 24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו ת.ז. - 028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו ת.ז. - 55858484).

[3] [החלפה ואישור נציג עירייה כחבר דירקטוריון בעמותה לקידום הספורט בדימונה (גבי שולה אילוז מנהלת אגף קיימות ואיכות הסביבה ת.ז. - 24279275 כנציגת עיריית דימונה). הגברת שולה אילוז תחליף את מר שמעון רוזיליו כנציג עירייה.

[4] [הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ'.

[5] [הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש.

[6] [אישור נסיעתו של ראש העיר, מר בני ביטון לנוי יורק בין התאריכים 2.6.2026-27.5.2026 לכנס מדקס רופאים לעידוד עלייה בהובלה של "ארגון נפש בנפש" ומשרד הנגב, הגליל והחוסן הלאומי.

[7] [אישור התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה עם עמותת לב אחד - ממשית ע"ר 580658755.

[8] [אישור תב"רים.

תוספת לסדר היום:

[1] [של חבר מועצת העיר מר אבי בן זיקרי בנושא: דיון מורחב על תהליך השיקום בעקבות נפילת הטיל.

[2] [של חבר מועצת העיר מר צבי יהודה אליסף בנושא: הקפאת פרויקט פארק המים.

[3] [של חבר מועצת העיר מר עופר טלקר בנושא: פתיחה מחודשת של בית המרקחת התורן.

[4] [של חבר מועצת העיר מר אבי בן זיקרי בנושא: העתקת מפעלי בז"ן.

תיאור החלטה	החלטה	מס'	#
11 בעד 4 נגד	מועצת העיר מאשרת את סגן רה"ע מר אריאל ללוש ת.ז. - 24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו ת.ז. - 028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו ת.ז. - 55858484, כחברים בוועדת הביקורת של הקפי"ד 11 בעד 4 נגד	211	1
בעד פה אחד	מועצת העיר מאשרת את הגבי שולה אילוז ת.ז. - 24279275 כנציגת עירייה בדירקטוריון העמותה לקידום הספורט בעד פה אחד	212	2
14 בעד 1 נגד	מועצת העיר מאשרת את הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ' 14 בעד 1 נגד	213	3
בעד פה אחד	מועצת העיר מאשרת את הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש בעד פה אחד	214	4
בעד פה אחד	מועצת העיר מאשרת את נסיעתו של רה"ע מר בני ביטון לניו יורק לכנס מדקס רופאים לעידוד עלייה בעד פה אחד	215	5
בעד פה אחד	מועצת העיר מאשרת התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה עם עמותת לב אחד בעד פה אחד	216	6

בני ביטון
ראש העיר

בברכה,

שוקי קליין
מנכ"ל העירייה

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מס' 43
שהתקיימה ביום רביעי י"ב באייר תשפ"ו, 29.04.2026
בשעה: 18:30, באולם המליאה.

נוכחים:

מר בני ביטון	- ראש העיר
מר יהודה בצלאל	- מ"מ רה"ע
מר אריאל ללוש	- סגן רה"ע
גב' מרינט וקנין	- סגנית רה"ע
מר אלברט לוי	- משנה לרה"ע
גב' מיכל אבו	- חברת מועצה
מר אסי איפרגן	- חבר מועצה
מר תומר אלמליח	- חבר מועצה
מר ניסים חמו	- חבר מועצה
מר יחיאל צרויה	- חבר מועצה
מר יוסי פרץ	- חבר מועצה
מר אבי בן זיקרי	- חבר מועצה
מר עופר טלקר	- חבר מועצה
גב' אורית כהן	- חברת מועצה
מר צבי יהודה אליסף	- חבר מועצה

משתתפים:

מר שוקי קליין	- מנכ"ל העירייה
עו"ד מנחם בן טובים	- היועמ"ש
רו"ח תומר ביטון	- גזבר העירייה
מר שמעון רוזיליו	- מנהל מינהל חינוך
מר רועי אמנו	- מנכ"ל תאגיד הספורט
גב' ימית רווח	- מנהלת אגף שירות לתושב
גב' שולה אילוז	- מנהלת אגף איכות הסביבה וקיימות
גב' מרים כהן	- מנהלת אגף מיחשוב ומערכות מידע
מר משה אלפסי	- מנהל אגף הגבייה
מר עדיאל אלגי	- מנהל אגף הצעירים
גב' אוסנת אטדגי	- מנהלת אגף הון אנושי
גב' מרים גביון	- מנהלת שכר
מר שמעון חיון	- עוזר בכיר ראש העיר
גב' שון אלבז	- עוזרת מנכ"ל העירייה
גב' אוהב דורון	- ראש מטה ראש העיר

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

על סדר היום:

[1] הצהרת אמונים של חבר מועצת העיר מר תומר אלמליח ת.ז. 032939506 מסיעת "שותפות אמיתית", בהתאם לסעיף 24 (א) פרק רביעי לפקודת העיריות. "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה".

[2] אישור חברי ועדת ביקורת לקרן לפיתוח דימונה (חבר מועצת העיר מר אריאל ללוש ת.ז. -24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו ת.ז. -028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו ת.ז. -55858484).

[3] החלפה ואישור נציג עירייה כחבר דירקטוריון בעמותה לקידום הספורט בדימונה (גב' שולה אילוז מנהלת אגף קיימות ואיכות הסביבה ת.ז. -24279275 כנציגת עיריית דימונה). הגברת שולה אילוז תחליף את מר שמעון רוזיליו כנציג עירייה.

[4] הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ'.

[5] הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש.

[6] אישור נסיעתו של ראש העיר, מר בני ביטון לנוי יורק בין התאריכים 2.6.2026-27.5.2026 לכנס מדקס רופאים לעידוד עלייה בהובלה של "ארגון נפש בנפש" ומשרד הנגב, הגליל והחוסן הלאומי.

[7] אישור התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה עם עמותת לב אחד - ממשית ע"ר 580658755.

[8] אישור תב"רים.

תוספת לסדר היום:

[1] של חבר מועצת העיר מר אבי בן זיקרי בנושא: **דיון מורחב על תהליך השיקום בעקבות נפילת הטיל.**

[2] של חבר מועצת העיר מר צבי יהודה אליסף בנושא: **הקפאת פרויקט פארק המים.**

[3] של חבר מועצת העיר מר עופר טלקר בנושא: **פתיחה מחודשת של בית המרקחת התורן.**

[4] של חבר מועצת העיר מר אבי בן זיקרי בנושא: **העתקת מפעלי בז"ן.**

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

-תחילת דיון-

עו"ד מנחם בן טובים: עוד לפני שאתה מתחיל, חבריה, אני מבקש לא לצלם, העירייה מצלמת ומעלה בלייב. כבר הסוגייה הזאת עלתה בעבר וזה מה שסוכם.

גב' אורית כהן: עם כל הכבוד שזה סוכם, זה לא היה עד עכשיו מנחם. אי אפשר להחליט מתי כן ומתי לא, אני מצלמת את עצמי, זו זכות אישית שלי. אם יש לך להראות לי חוק שאומר שאסור לי לצלם את עצמי בישיבת מועצה, אני אשמח לראות אותו.

עו"ד מנחם בן טובים: זה לא חוק, זו פסיקה.

גב' אורית כהן: תראה לי פסיקה בבקשה.

עו"ד מנחם בן טובים: כרגע אני לא מראה לך פסיקה.

גב' אורית כהן: לא, אז אני מצלמת. תודה.

מר אבי בן זיקרי: שאלה טכנית לגבי הצילום. זה משודר בעמוד של העירייה ואפשר לעשות שיתופים?

עו"ד מנחם בן טובים: אבי, אתה אמרת שאם העירייה מעלה את הישיבה בלייב, זה מה שרציתם.

מר אבי בן זיקרי: אגב שאלה ככה כללית, מדוע ראש העיר החליט פתאום שהוא כן מצלם?

גב' מרינט וקנין: כי הנושאים מאוד חשובים לנו.

גב' אורית כהן: עד עכשיו לא היו נושאים חשובים לצילום, מרינט?

מר בני ביטון: אנחנו עד סוף הקדנציה נצלם את הכל, אני ביקשתי ממנחם בן טובים להודיע ליושב ראש האופוזיציה אבי בן זיקרי שאמר, אתה צודק, אז אני רוצה שאף חבר מועצת עיר לא יעבור על החוק או לא משהו בדומה לזה.

גב' אורית כהן: אנחנו לא עוברים על החוק, אדוני ראש העיר. אנחנו אנשי חוק.

מר בני ביטון: יש פסיקה בנושא.

גב' אורית כהן: תראה לי אותה בבקשה.

עו"ד מנחם בן טובים: אני דיברתי עם אבי, אם רציתם לראות פסיקה יכולתם לבוא קודם.

גב' אורית כהן: אבי זה אבי, אני זה אני. אני מצלמת.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר צבי יהודה אליסף: יש שליטה על המצלמות?

מר בני ביטון: כן, המצלמות פתוחות לגמרי. שמנו שלוש מצלמות, כולם מצולמים, צבי, כולם בלי יוצא מן הכלל.

גב' אורית כהן: אז אדוני ראש העיר, מה הבעיה שאני אצלם את עצמי?

מר בני ביטון: יש פסיקה, אז אני מבקש שלא תעברי על הפסיקה. אנחנו רוצים לצלם מהיום והלאה את כל מועצת העיר.

עו"ד מנחם בן טובים: יש פה החלטה ואתם צריכים לכבד אותה.

מר אריאל ללוש: אורית, זה מבורך, עד סוף הקדנציה הכל יצולם.

גב' אורית כהן: אריאל, אנחנו העלינו את הרעיון הזה.

גב' אורית כהן: יפה, אז ראש העיר היום מממש אותו.

גב' אורית כהן: תודה רבה, אחרי שנתיים וחצי שאנחנו רגילים להעלות לייב מישיבות מועצה, זו זכותנו האישית.

מר בני ביטון: אני מבקש שתוציא לה את הפסיקה, אנחנו נחכה עד אחת בלילה גם, אין שום בעיה.

גב' אורית כהן: הכל בסדר, הכל ברוח טובה. אני לא מכבה את המצלמה, אתה יכול לעשות עם זה מה שאתה רוצה.

מר בני ביטון: שמנו בכוונה מצלמות שכולם, שלא יגידו שהמצלמה הזאת מצלמת רק לכיוון הזה, כולם מתועדים.

מר צבי יהודה אליסף: בסוף גם אנחנו רוצים שיהיה אצלנו חומר מצולם.

מר בני ביטון: החומר מהאתר של העירייה לא יורד, יהודה.

גב' אורית כהן: עד היום במשך שנתיים וחצי לא העליתם שום דבר לאתר העירייה. אתם צריכים להעלות פרוטוקולים, אתם צריכים להעלות את צילום ישיבות המועצה, לא עשיתם את זה. אל תבואו עכשיו אחרי שנתיים וחצי להגיד לי איך לתפקד כאן.

מר בני ביטון: מנחם, אני מבקש שתציין את זה ושזה ירשם בפרוטוקול. אני מבקש שמחר תביא לה את הפסיקה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

גב' אורית כהן: אני אראה את הפסיקה, אני אתייעץ עם מי שאני צריכה להתייעץ ורק אז מהישיבה הבאה אני אחשוב מה אני עושה.

מר בני ביטון: אורית, אני לא רוצה לעשות כמו בכנסת אבל אני רשאי להוציא אותך מהישיבה.

גב' אורית כהן: בוא תנסה.

מר בני ביטון: אני לא אעשה את זה בכוח.

גב' אורית כהן: בני, אני חברת מועצה. גם אם יש לך זכויות, בוא תנסה.

מר בני ביטון: זה סגנון לא יפה. אני פועל לפי ההנחיות של היועץ המשפטי, שנותן לך את הפסיקה הזאת.

גב' אורית כהן: גם לי יש זכות לקבל ייעוץ משפטי.

מר בני ביטון: מותר לך.

מר בני ביטון: אני מסביר לך ותלמדי את החוק. כחברת מועצת עיר, הפסיקה היא אך ורק של היועץ המשפטי של העירייה, הוא חל גם עלייך וגם עליי.

מר אבי בן זיקרי: התשובה ברורה לכל היושבים כאן סביב המעגל, בני ביטון לא רצה לצלם עד היום כי הוא לא אוהב שקיפות והוא גם לא רצה קהל.

מר בני ביטון: רק להגיד לך שעיריית דימונה קיבלה 94 במדד השקיפות.

מר אבי בן זיקרי: אבל לא בני.

מר בני ביטון: אז אנחנו מתחילים. מנחם, אני מקבל את חוות הדעת שלך שאתה תעביר לה בצורה מסודרת, חוקית את הדבר הזה ובמועצה הבאה אין בעיה שתצלם את עצמה, רק שהיא תדע שזה בניגוד לחוק, אני אומר את זה לפרוטוקול.

גב' אורית כהן: זה לא חוק.

מר בני ביטון: זו פסיקה.

גב' אורית כהן: אנחנו נדבר על זה אחר כך.

מר בני ביטון: הנכם מוזמנים לישיבת מועצת העיר שתתקיים מן המניין מספר 43 אשר תתקיים ביום רביעי י"ב באייר תשפ"ו, 29.4.2026. השעה 18:45.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

[1] הצהרת אמונים של חבר מועצת העיר מר תומר אלמליח ת.ז. 032939506 מסיעת "שותפות אמיתית", בהתאם לסעיף 24 (א) פרק רביעי לפקודת העיריות. "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה".

מר בני ביטון: הצהרת אמונים של חבר מועצת העיר החדש, מר תומר אלמליח. אז אתה מקריא את זה עכשיו, בבקשה.

מר תומר אלמליח: אני תומר אלמליח, תעודת זהות 032939506, מתחייב לשמור אמון למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצת נבחרת עיריית דימונה, למען רווחת התושבים, למען שגשוגה ופיתוחה של עיריית דימונה ולתפארת מדינת ישראל. אני מתחייב.

מר אבי בן זיקרי: אני רוצה לברך את תומר באופן אישי. תומר, יום ראשון שלך במועצה, בוא נאמר, שנתמזל מזלך ונפלת במועצה קצת יותר מלאה, גדושה, אני לא זוכר את האולם מלא ככה מאז הטקס השבעה של בני. ברוך הבא למועצת העיר, כוח חשוב מאוד, אני מכיר אותך באופן אישי המון שנים, שיהיה לך בהצלחה.

מר בני ביטון: אני מחויב גם להגיד לחבר מועצת העיר היוצא, כבוד הרב אבנר מוסאי ששירת נאמנה גם כמנהל בית ספר וגם כחבר מועצת העיר שנתיים וחצי את העירייה בצורה נאמנה ועשה למען הציבור. ולך, תומר הנכנס, אתה נכנס למועצה, ברוך הבא, דיברנו, ישבנו, אני רואה בן אדם באמת ברוח טובה, אני מכיר אותך גם ברמה האישית, אני מאחל לך בהצלחה, אני חושב שההצלחה שלך כנציג ציבור היא הצלחה לטובת העיר דימונה. אני אומר לכל חברי מועצת העיר, לא קשור לקואליציה או אופוזיציה, אני חושב שהם משרתים נאמנה כל אחד את הציבור שלו, כל אחד לפי השקפתו ולפי דעותיו. להגיד לך בהצלחה, יישר כוח.

מר תומר אלמליח: תודה רבה לכולם. אני אומר ברוך השם שהקדוש ברוך הוא זיכה אותי קצת לעשות למען השם, כמו שאנחנו כבר כמעט 14 שנים, אז אני מקווה מאוד שבעזרת השם אנחנו נעשה דברים טובים לעיר ויש עוד הרבה מה לשפר, כמו שכולם יודעים ולעשות לטובת התושבים בכלל.

מר בני ביטון: אני אגיד עוד מילה, מי שלא מכיר, תומר הוא באמת איש חסד, הוא לא בפוליטיקה, הוא איש חסד שעושה למען, הוא גם מחזיק את עמותת חסדי גבריאל, מחזיק בית כנסת, תורם, מחזיק סלי מזון. אז אני אומר כולנו, כולל אנוכי, צריכים ללמוד מהצניעות ומהיושר של תומר אלמליח.

גב' אורית כהן: אדוני ראש העיר, בגלל הגל הקשה והמטלטל של האלימות אני רוצה להקריא משהו קצר ברשותך. לפני שנעסוק בסדר היום, בהחלטות ובנושאים השוטפים אנחנו חייבים לעצור. אי אפשר לפתוח ישיבת מועצה כאילו הכל כרגיל. אני מבקשת להעביר מסר שבכל עיר בארץ יפתחו ישיבות מועצה וידברו על גל האלימות שפוקד אותנו. אני מדברת היום מולכם לא רק כחברת מועצה, אלא גם כאשת חינוך וכמנהלת בית ספר, מתוך כאב עמוק, דאגה אמיתית ואחריות ציבורית וכמי שפוגשת יום יום ילדים, בני נוער, הורים וצוותים חינוכיים. בשבוע וחצי האחרונים, מדינת ישראל חווה גל קשה ומטלטל של אלימות מילולית ופיזית. אלימות ברחובות, בתוך המשפחה, במערכת החינוך ולעיתים נדמה שהשיח הפך להיות שיח של כעס,

ישיבת מועצה מן המניין מסי' 43 – 29.4.26

הסתה וחוסר סבלנות. האלימות הזו אינה מתחילה רק ברגע של פגיעה, היא מתחילה הרבה קודם. היא מתחילה בשפה שלנו, היא מתחילה בדרך שבה אנו מגיבים למחלוקת, היא מתחילה כשילדים רואים מבוגרים שמאבדים שליטה, כשבני נוער גדלים למציאות שבה כוח נדמה כפתרון וכשחברה שוכחת לעצור ולחנך לערכים, של כבוד, איפוק ואחריות. כמנהלת בית ספר אני רואה יום יום את החשיבות של חינוך, לא רק להישגים, אלא קודם כל לאנושיות. בית ספר הוא לא רק מקום של מתמטיקה, שפה, הוא מקום שבו בונים דור. דור שיוודע להכיל, דור שיוודע לכבד, דור שמבין שגם ברגע של כעס יש גבול, אבל האחריות אינה רק של מערכת החינוך, היא של כולנו. הורים, אנשי ציבור, מנהיגים, רשויות מקומיות, כל אזרח במדינה. כחברי מועצה יש לנו אחריות אדירה להשקיע יותר בחינוך לערכים, להרחיב תוכניות למניעת אלימות, לחזק בני נוער, לתמוך במשפחות, ליצור קהילה שלא שותקת מול אלימות אלא מציבה גבול ברור. זו העת שלנו לבחור האם נהיה חברה שמתרגלת לאלימות או חברה שנאבקת בה בכל הכוח. נפעל יחד מתוך אמונה שאפשר אחרת, כי עתיד המדינה שלנו לא ייקבע רק בגבולותיה, אלא גם בערכים שנבחר להנחיל בתוכה. מכאן אני פונה גם למנהל אגף החינוך ולך בני, כאחראית תיק החינוך בעיר, זה הזמן לעצור הכל, לעצור ליום אחד את השגרה, את המרוץ, את תוכניות הלימוד ולקיים בכל מערכת החינוך העירונית יום ללא אלימות. יום שבו כל בתי הספר, הגנים, הצוותים, ההורים והתלמידים יעסקו רק בדבר אחד, על ידי שיח, הקשבה, פעילויות, מפגשים, הרצאות, וכלים מעשיים להתמודדות עם כעסים, קונפליקטים ואלימות. יום שבו נבהיר לילדים שלנו שאלימות היא לא פתרון, שבחירה במילים במקום בידיים, היא מנהיגות אמיתית. תודה.

מר בני ביטון: תודה לך. בבקשה, מנהל אגף חינוך, תגיד מה עשית במסגרת מערכת החינוך בדימונה.

מר שמעון רוזיליו: באמת לגמרי צריך להיות על סדר היום, האירוע הזה היה מטלטל ביותר למדינה שלמה ואין ספק בטח למערכת החינוך שתמיד ההבזקים והאורות נדלקים ונשאלות כל השאלות מה באמת אנחנו הולכים לעשות כמערכת. אני אומר כבר ביום שלמחרת הרצח הונחו כלל מנהלי בתי הספר יחד עם הצוותים החינוכיים לקיים שיח בתוך הכיתות ואכן זה קרה בכלל המסגרות הבית ספריות. עוד פעם אני אומר, צריך לחשוב טוב שהדבר הזה בסוף הוא לא נקודתי, הוא בוודאי משהו שהוא תהליכי ומשהו שקורה ואנחנו מרגישים אותו בהרבה מאוד סקטורים וצריך לראות איך נותנים על הדבר הזה את הדעת. אנחנו כמערכת בתכנון שלנו לוקחים את הנושא הזה יחד עם עמותה שנקראת מצמיחים, מהמקום הזה שכלל מערכת החינוך תתעסק בחוסן הרגשי החברתי, כולל הסיפור ההתנהגותי בתחום של האלימות, שאגב חוצה לא רק בתוך הנוער או בתי הספר, גם הורים כלפי צוותים, גם צוותים כלפי תלמידים לעיתים, ולכן צריך לתת באמת את המענה הכולל להכל. אגב, אם יורשה לי לומר, אני לא צריך להתערב בזה, אבל אם יורשה לי לומר, האקט הזה כרגע עם הפלאפון, הוא גם בסוף משהו שמשדר לילדים את הכוחנות ואני חושב שדווקא שם כולנו צריכים לגלות איזושהי גמישות.

גב' אורית כהן: לאיזה צד אתה מתכוון? כי אצלי זה קיים כבר כל הזמן.

מר שמעון רוזיליו: אני מדבר על זה שברגע שכל השולחן העגול הזה סביבכם הגיע למסקנה שבסוף זו הפסיקה ויושב פה איזושהו איש מקצוע שהוא יועץ משפטי, אני חושב שאם הייתי במקומך הייתי מניח את

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

הצילום הזה בצד ואומר דווקא כאשת חינוך, כי בסוף הילדים היום כשצופים בלייב, רואים אותנו ואלו בדיוק הדברים שאנחנו צריכים לדבר עליהם.

מר אבי בן זיקרי: קיבלתי את מה שאמר שמעון, אבל אני לא שמעתי אף אחד פה מיושבי השולחן כאשר בני איים על עופר או פירט דברים אישיים של אורית ואיים עליה, אז אם אנחנו מדברים על אלימות, אז לשני הצדדים בבקשה.

מר בני ביטון: מאה אחוז, תודה רבה.

[2] אישור חברי ועדת ביקורת לקרן לפיתוח דימונה (חבר מועצת העיר מר אריאל ללוש ת.ז. - 24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו ת.ז. - 028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו ת.ז. - 55858484).

מר בני ביטון: אישור חברי ועדת ביקורת לקרן לפיתוח דימונה, חבר מועצת העיר מר אריאל ללוש, ת.ז. : 24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו, ת.ז. : 028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו, ת.ז. : 55858484. מי בעד?

מר עופר טלקר: אפשר להתייחס?

מר בני ביטון: בוודאי.

מר עופר טלקר: אדוני היועץ המשפטי, האם זה תקין שחברי ועדת הביקורת כולם מהקואליציה? כולם חלק מהשלטון. אני רוצה להעלות כאן עניין חשוב, מקרה מבחן לחברי ועדת הביקורת הנבחרים. לפני שבועיים אירע האירוע המצער בבית העלמין, שכמה עשרות גברים שקעו, כנראה בשל הגשם ולכאורה גם כשל מסוים בעבודות המילוי שלא נעשו באופן שצריך להיעשות. פניתי במכתב לראש העיר לטפל בסוגיה ותיארת את המידע שבידי ובתמורה קיבלתי מכתב תביעה על סך של 175,000 שקלים מהחברה הכלכלית של העירייה, שתקציבה מאושר כאן על ידינו. מה זה ראש העיר, אתה סוחט אותי באיומים? הקפ"ד זו חברה פרטית שדואגת לשם שלה. אני רוצה שכולם ידעו שראש העיר אמר למשפחות השכולות שקבר יקירם שקע כתוצאה מהטיל האיראני. בני, אולי אתה חושב שאתה מפחיד אותי, אתה לא יודע ממה אני עשוי כנראה. אני אגיע עם זה למבקר המדינה, לבג"ץ, נתחיל בדיקה מקיפה ועמוקה של הקפ"ד, ונעביר את כל המידע ישירות לציבור. אתה באופן אישי פועל בחיסול חשבונות, אבל מה לעשות שבצד השני יש אנשים גם עם גב זקוף, לא מפחדים, סובבים אותי אנשים טובים. אני ראיתי אותך, אף ראש עיר לא עשה את זה. הלכת לתקשורת, הכפשת את העיר דימונה, גרמת לשיסוי, לקרע, מה שלא היה כל השנים. תתבייש לך, אתה מכפיש את התושבים.

מר אבי בן זיקרי: ראש עיריית דימונה, הנה מאחד האתרים, מותקף מסע הכפשה ואיומים בדימונה כלפי. מה תגיד לי זה לא הכפשה?

מר בני ביטון: אני עוד שמעתי את דעתך בעניין הסופר פארם.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אבי בן זיקרי: איזה כיף שאתה מתעניין בדעה שלי, שנתיים וחצי אתה מנסה להשתיק אותי. ניסיונות ההשתקה כוללים גם טלפונים לבוסים שלי, תפטרו את אבי בן זיקרי. אני אגיד לך משהו בקצרה על הסופר פארם, ביום שיהיה לך כפייה דתית נגדך ונגד תושבי העיר, אני מצטרף לקואליציה ומצביע מהבית.

מר בני ביטון: לקחת את יהודה אליאסף, איש טוב, לקחת את יחיאל צרויה, איש טוב.

גב' אורית כהן: מה זאת אומרת לקחת? למה הם לא אנשים עצמאיים?

מר אבי בן זיקרי: היועץ המשפטי, ראש העיר אמר עכשיו משפט, לקחת את יחיאל צרויה, הטעית אותו, קודם כל הוא מזלזל ביחיאל, אבל אם הוא לא חוזר בו, אני תובע אותו.

גב' אורית כהן: אם כבר מדברים על תביעה, כדאי שהפוסט האחרון שהעלית שבו כתבת עלינו שקרים, כדאי שעד סוף הישיבה הזאת הוא יוסר, כי גם על זה אתה תחטוף תביעה.

מר אלברט לוי: בבקשה, זה לא שיח. אני מבקש גם מאיתנו וגם מהצד השני. לפני רגע דיברנו על תרבות, זה לא מתורבת. אז אני מבקש, כל אחד יביע את כל מה שיש לו, אבל אני מבקש גם שצד אחד ימתין שהצד השני יסיים.

מר בני ביטון: מקובל. בבקשה, צבי יהודה.

מר צבי יהודה אליסף: אני חושב קודם כל שצריך בכלל להסביר מה המהות של חברי ועדת ביקורת וחברי דירקטוריון, כי אני לא יודע אם כל הציבור מכיר את הדבר הזה. אבל בכל תאגיד ובטח בתאגידים עירוניים, יש ייצוג, הנהלה, גם פה, אנחנו הנהלה של העיר, חברי המועצה. פה צריך שכל דבר מהותי שמוחלט בעיר, שנקבע במדיניות, זה צריך להגיע אל החבורה הזאת ולקבל החלטה בדמוקרטיה. אותו דבר בדיוק בנושא תאגידים עירוניים. לוועדת ביקורת יש תפקיד עוד יותר משמעותי, בוודאי בכספי ציבור. התאגיד העירוני הזה, הכסף שלו הוא שלכם, של כולם. לקחת בסיטואציה הזאת, שהיא סיטואציה מוזרה בעיר שלנו, תסכימו איתי כולם, שפתאום ביום אחד עברו כמה חברי מועצה שהיו שותפים טובים פה בקואליציה לצד השני, כנראה גם שיש להם סיבות, גם את זה ראוי לשמוע. דווקא ביום הזה, פתאום לרוץ ולמנות שלושה חברי ביקורת, שאלה אמורים לבקר את הפעילות, להיות המראה, זה שמציב את תמרור העצור, לפני שמישהו עושה, לא בפשיעה. לפעמים גם קורים טעויות, אנחנו בני אדם. אז דווקא בעת הזאת לרוץ ולמנות שלושה חברי ועדת ביקורת, אז אני חושב שזה סתם פשוט עיתוי לא נכון.

מר יהודה בצלאל: אבל מעצם הדברים שלך אתה מטיל ספק.

מר צבי יהודה אליסף: אני לא מטיל ספק, אני מטיל ספק על העיתוי. מעבר לזאת, סעיף 249 א' אומר בעצם שנדרש לשמר את יחסי הכוחות של הסיעות בתאגידים העירוניים, גם זה מופיע בתקנות העירוניות בסעיף 2.

מר בני ביטון: רק אני רוצה להגיד לך, זה לא דירקטורים. יש הבדל בין דירקטורים לחברי ועדת הביקורת.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר צבי יהודה אליסף: אתה מחזק את טענתי, בוודאי שבועדת ביקורת ראוי שתהיה לאופוזיציה נציגות על פי יחסי הכוחות.

מר בני ביטון: זו פעם ראשונה, רק לסבר לך את האוזן, מר צבי יהודה אליסף. שחברי אופוזיציה שותפים בדירקטוריון. ראש העיר היחיד שאתם אומרים אין שקיפות, פעם ראשונה. מינינו את מר עופר טלקר כחבר.

מר צבי יהודה אליסף: אני מסכים איתך אדוני, זה היה אחרי בקשה שלהם ודרישה שלהם לפי חוק.

מר בני ביטון: מאה אחוז.

מר בני ביטון: מי בעד אישור חברי ועדת ביקורת לקרן לפיתוח דימונה (חבר מועצת העיר מר אריאל ללוש ת.ז. - 24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו ת.ז. - 028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו ת.ז. - 55858484)?

בעד- 11

נגד- 4

החלטה מס' 211

מועצת העיר מאשרת את סגן רה"ע מר אריאל ללוש ת.ז. - 24543233, חברת מועצת העיר הגברת מיכל אבו ת.ז. - 028465235, חבר מועצת העיר מר ניסים חמו ת.ז. - 55858484, כחברים בוועדות הביקורת של הקפ"ד

בעד 11
נגד 4

[3] החלפה ואישור נציג עירייה כחבר דירקטוריון בעמותה לקידום הספורט בדימונה (גב' שולה אילוז מנהלת אגף קיימות ואיכות הסביבה ת.ז. - 24279275 כנציגת עיריית דימונה). הגברת שולה אילוז תחליף את מר שמעון רוזיליו כנציג עירייה.

מר בני ביטון: החלפת ואישור נציגת העירייה כחברת דירקטוריון בעמותה לקידום הספורט. הגברת שולה אילוז תחליף את מר שמעון רוזיליו כנציג העירייה, החלפנו ביניהם בגלל שמשרד הפנים דרש ייצוג לנשים.

גב' אורית כהן: יכולת להציע לי, בני.

מר צבי יהודה אליסף: גם פה, אדוני, אני רוצה רגע להגיב. האם היא קיבלה אישור מוועדת המינויים?

מר בני ביטון: כן, בוודאי, יש חוות דעת. העירייה מאשרת במועצת העיר, משם מעבירים את זה לוועדת מינויים ואחרי זה מאשרים אותה במשרד הפנים.

מר צבי יהודה אליסף: אוקיי, גם פה בדיוק אני אומר את אותו דבר שאמרתי קודם, יחסי הכוחות של הקואליציה והאופוזיציה צריכים להישמר.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: זה לא קואליציה, הם אנשי מקצוע. אתה לא יכול לשים חברי מועצת העיר. שלושה מהדירקטורים הם חברי מועצת עיר, ושלושה הם דח"צים.

מר צבי יהודה אליסף: יחסי כוחות הסיעות צריכים להישמר גם בדח"צים, גם בנבחרים הציבור וגם בעובדי העירייה.

מר בני ביטון: מאה אחוז. מי בעד?

מר צבי יהודה אליסף: אני אראה לך פסיקה על זה.

מר בני ביטון: מי בעד החלפה ואישור נציג עירייה כחבר דירקטוריון בעמותה לקידום הספורט בדימונה (גב' שולה אילוז מנהלת אגף קיימות ואיכות הסביבה ת.ז. - 24279275 כנציגת עיריית דימונה). הגברת שולה אילוז תחליף את מר שמעון רוזיליו כנציג עירייה?

בעד פה אחד

החלטה מס' 212

מועצת העיר מאשרת את הגב' שולה אילוז ת.ז. - 24279275 כנציגת עירייה בדירקטוריון העמותה לקידום הספורט.
בעד פה אחד

[4] הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ'.

מר בני ביטון: הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ'. אני רוצה להגיד כמה מילים על השר בצלאל סמוטריץ'. אני גם אמרתי את זה ואני אומר את זה בכל מקום, בצלאל אחד משרי האוצר הטובים שהיו למדינת ישראל. בצלאל שותף בשני פרויקטים רציניים מאוד בתקופה האחרונה לעיר דימונה ששינו כספית את העיר דימונה. הפרויקט האחד זה נושא הארנונה של קמ"ג, שגזבר עיריית דימונה היה שותף יחד איתי בפגישה אצלו, אומנם הייתה סך הכל פגישה אחת, אבל אחרי זה אנחנו התנהלנו מול היושב ראש הוועדה לאנרגיה אטומית של לפחות 40 אם לא 60 שעות ישבנו סביב השעון בדרישה שלנו שייטנו לעיר דימונה את מה שמגיע לנו, וברוך השם לאחר מכן קיבלנו את מה שמגיע לעיר דימונה. מפעל קמ"ג, הוא בתחום המוניציפלי של העיר דימונה, הוא אחד מהמפעלים הרציניים ביותר במדינת ישראל. יושב פה גם חבר מועצת העיר שעובד שם, שהוא יודע ומכיר יותר טוב מאיתנו סביב השולחן הזה, זאת גאוותנו, מי שהיה בקריה למחקר גרעיני יודע איזו התרגשות רבה להיכנס לאחד מהמקומות המסווגים ביותר בעולם, ואני אומר לכם כאחד שמבקר שם הרבה שם. פה אני רוצה להודות קודם כל ליושב ראש לוועדה לאנרגיה אטומית, תת אלוף משה אדרי, שהוא בחור משכמו ומעלה, הוא ניהל יחד איתי את כל המשא ומתן, בניגוד אני אומר לאנשי האוצר, בניגוד לפקידות הבכירה של האוצר וכשהגיע לסכום משה אדרי אמר, אני מבקש ממך ראש העיר, אני מבקש ממך, אל תערב את שר האוצר, אל תערב את אף אחד, אנחנו אנשי המקצוע. אני

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

אומר לך, אם היה מותר לי לתת אזרחות כבוד או להדליק משואה, לאיש הצללים הזה, משה אדרי, אין לכם מושג מה האיש הזה עשה לדורות לעיר דימונה, בזכותו. אני צוחק ממה שהיה לפני 13 שנה לעומת מה שאנחנו מדברים היום. אשר האוצר היה שותף, פעיל יחד איתי, אני רוצה להגיד לו תודה. אני רוצה להגיד גם לך, חבר מועצת העיר, צבי יהודה אליאסף, צריך להגיד לך מילה טובה, להגיד לך גם תודה על הכל. הדבר השני, זה הסיפור הזה של הסכם הגג. אפילו שפה דווקא האוצר דפק אותנו באיזה 180 מיליון שקל, אבל זה בסדר. אני חושב שחתמנו על הסכם גג גרנדיוזי. רבותיי, 7.7 מיליארד שקל לדימונה, אני אומר לכם, שעות, שנה שלמה לא ישנתי בלילות, ללכת ולחתום על הסכם גג של 17 אלף יחידות שבנינו בעבר עוד 10,000, אז יש כאלה שיגידו, אבל חתמת על 30,000 ובנית רק 10,000. זה בסדר, רק 10,000, כי היו דברים שפשוט לא היו בוועדת תכנון ולא היו בוועדה המחוזית, וכחלון רצה להראות מספרים גדולים. אבל כל מה שהיה באישור, הגענו. ותראו איזה צחוק נאמר פה במליאה, דירות ריקות, מי יגור? הגענו, אנחנו עוד נגיע להצעה של אבי בן זיקרי על הטיל, אין לנו דירה.

גב' אורית כהן: בטח, כל המשקיעים קנו פה. העיר לא גדלה, כל המשקיעים קנו פה.

מר יהודה בצלאל: מה הקשר? גם אם משקיע קנה דירה, מי גר בדירה?

מר אבי בן זיקרי: ריקה.

מר יהודה בצלאל: אתה כל כך לא בתחום שאין לך מושג, זאת בורות.

מר בני ביטון: במעמד זה אני רוצה באמת בשם כל חברי מועצת העיר, בלי יוצא מן הכלל, קואליציה ואופוזיציה להוקיר את שר האוצר ולתת לו אזרחות כבוד. מי בעד? ר

מר אבי בן זיקרי: רק שנייה, יש מה לומר.

מר בני ביטון: בבקשה, הכל מותר.

מר אבי בן זיקרי: יופי. לפני שצבי יהודה יאמר משהו עקרוני וחשוב לגבי הנושא הזה של אזרחות כבוד, אני רוצה רגע לעמת אותך עם מספר, אמרת משהו ויהודה קפץ להגנתך, בוא נדבר באמת על בורות. תראו אני מחזיק פה את הסכם הגג השני, אני מקריא מתוכו, בשנת 2017 נחתם הסכם גג ראשון מול עיריית דימונה במסגרתו שווקו 5,258 יחידות דיור, לא 10,000. עכשיו חשבון פשוט, דימונה בשנת 2013 כאשר בני ביטון נכנס לתפקיד, בדימונה גרו 34 אלף תושבים. היום אנחנו 42,300 משהו כזה.

מר בני ביטון: 43,700.

מר אבי בן זיקרי: תכף אני אבדוק.

מר בני ביטון: אתה יכול לבדוק, משרד הפנים מעביר לנו.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אבי בן זיקרי: עכשיו אתה אומר 10,000 יחידות דיור.

מר בני ביטון: עוד לא נבנו.

מר אבי בן זיקרי: זה לא רק הפעם, כל פעם שאתה אומר ששוקנו, בנינו 10,000 יחידות, הכפלנו את העיר. עכשיו חשבון פשוט, 10,000 יחיד לא דיור, אם אחד גר בבית, לא משפחה, אחד. זה עוד 10,000 תושבים.

מר בני ביטון: זו לא התשובה. שכונת השחר עדיין לא אוכלסה כולה, נשאר עוד 1,000 יחידות דיור לאכלס. שכונת אמנון ליפקין שחק ושכונת יוני נתניהו זה עוד 3,500, אז מתוך ה-10,000 ששוקו לקבלנים, תלמד את הניואנסים, זה 10,000 ביחד.

מר בני ביטון: צבי, רוצה להגיד משהו? בבקשה.

מר צבי יהודה אליסף: אני כמובן מברך על ההוקרה הזאת לשר האוצר, לא בגלל שהוא חבר יקר מהמפלגה שלי, אלא באמת בגלל מה שהוא עזר לעיר, היינו שותפים טובים בעניין הזה. להוסיף 37 מיליון שקל לארנונה כל שנה, זה יגיע לשם תכף, מ-13 מיליון שקל מקמ"ג, תוספת של עוד 37 מיליון, כלומר להגיע ל-50 מיליון. לעומת ההסכמים שהיו לנו, זה משהו אדיר לעיר, מי שמבין את המספרים, תקציב הארנונה כולו של עיריית דימונה הוא 140 מיליון שקל, הוסיפו לזה 37 מיליון וזה נותן אוויר. כמובן גם בהסכם הגג ניסינו לעזור, אבל ברור שלא הכל תלוי בשר. אגב, הוא לא ביקש כמובן לקבל את תואר יקיר העיר ולא כלום, ראש העיר הבטיח לו את זה, הוציא את זה מפיו ואנחנו היינו מופתעים וזה התעכב יותר מדי זמן.

מר בני ביטון: גדעון סער קיבל אחרי 9 שנים. אני רק אני אתן תשובה לאבי בן זיקרי, בדימונה חיים 43,749.

מר עופר טלקר: ואתה הבטחת לנו 100,000.

מר צבי יהודה אליסף: בכל אופן, אני רק חושב שנכון לקבוע מנגנון שקוף, מסודר איזושהי ועדה מקצועית שיושבת ומחליטה על הדבר הזה ובטח לא לתאם עם שרים להגיע לפה, מיום ראשון ליום רביעי, כשעוד זה לא הוחלט פה.

מר בני ביטון: מי בכלל אמר? יש תהליך, תלמד. קודם כל המועצה מגישה, מאשרת את זה, מעבירה לו ואחרי זה מתאמים איתו סיור, ביקור ומועצה חגיגית. מי בעד? תודה רבה.

מר אלברט לוי: אני נגד, אנחנו מדברים על תואר כבוד של דימונה, זה בסדר. אבל חברים, אתם שוכחים שיש בעלי עסקים שהתפרקו ואפילו לא מתייחסים אליהם. תרדו לצפון קצת ותבינו מה קורה לאנשים שאפילו לא מתייחסים אליהם. לכן האיש לא ראוי, תודה רבה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

גב' אורית כהן: אני רוצה לענות לך, אלברט, יפה שהעלית בעלי עסקים מתפרקים. אתה יודע כמה בעלי עסקים מתפרקים אצלנו פה במרכז המסחרי בגלל ההחלטה שאתם הצבעתם עליה, על הכחול לבן? איפה היית אז?

מר בני ביטון: מי בעד הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ'?

בעד 14

נגד 1

החלטה מס' 213

מועצת העיר מאשרת את הענקת אזרחות כבוד לשר האוצר וחבר הכנסת מר בצלאל סמוטריץ'
בעד 14
נגד 1

[5] הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש.

מר בני ביטון: הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש. אני כבר כ-7 מדבר על מכללה עם ראש הממשלה בנימין נתניהו, 7 שנים. מכללה אקדמית וקמפוס אקדמי בדימונה. אתם לא מבינים מה עושה מכללה אקדמית לדימונה. התחלתי את התהליך יחד עם דביר, מנהל אגף האסטרטגיה, ומנכ"ל העירייה שוקי קליין בפגישה הראשונה, ולאחר מכן יהודה בצלאל ועדיאל הצטרפו אליי, והייתי מת שזה יהיה עם אוניברסיטת בן גוריון. אני אספר לכם את כל התהליך. ישבנו עם נשיאת האוניברסיטה, הגברת רבקה כרמי, והיא נתנה אור ירוק לסיפור הזה. ישבתי עם יפה מהמל"ג, והיא אמרה לי, בני, אנחנו נעשה, נשתדל, קרה מה שקרה והגברת רבקה כרמי. התחלפה. הגיע דניאל, באתי אליו לשיחה, הייתה שיחה לא פשוטה, אני חייב להגיד לכם, שיחה קשה ביותר, אבל אני גם מכבד את דעתו, זה בסדר, הוא אמר לי לא, אני חושב שלאור מה שקרה בשדה בוקר ולאור מה שקרה באילת, אני לא רוצה לפצל כוחות. אמרתי לו תקשיב, מרכז הסייבר יהיה אצלך בבאר שבע ומרכז האקדמיה יהיה אצלנו בדימונה. אמרתי לו, אנחנו נבנה, אנחנו נבצע, אנחנו נעשה, אתה תהיה אחראי על הסגל האקדמי, הוא אמר לאש. הלכתי לאוניברסיטת אריאל, ישבתי עם נשיא האוניברסיטה שהסכים. הגיע השר זאב אלקין, הוא אמר לי בני, אני חושב שכדאי לחזור לאוניברסיטת בן גוריון. החזיר אותי עוד פעם חזרה לבן גוריון. אני רק רוצה להסביר לכם כמה מטלטלים כדי להביא פרויקטים כאלה. בקיצור, טלטל אותי עוד פעם, הלכנו, אני, עדיאל, נדמה לי רועי עמנו היה גם איתי, לקרית אונו. ישבנו בקרית אונו אצל הנשיא, הקריאה ואמר לי בני אין שום בעיה. הגיע רפי גמיש, אלינו לדימונה, אני אומר לכם, בתהליך של שלושה חודשים, לא יאומן. אני אומר לכם, לא האמנתי. פגישה אחת עם השר, לאחר מכן זה הגיע לוות"ת ומי שבמקרה, יושב ראש הוות"ת הוא פרופסור עמי שנשוו לבת דימונה, לרונית סילם. הוא העביר את זה ואחרי זה הגיע למל"ג שאישרו את זה. באוקטובר השנה שנת הלימודים תתחיל, כל מקצועות הסייבר בחמש יחידות של כל הנדסה שתרכז תהיה בדימונה, נושא ה-AI, והם ביקשו עוד שתי מגמות נוספות, מגמת ראיית החשבון ומגמת מנהל עסקים.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

גב' אורית כהן: אתה יכול לתת לי סקירה על שכר הלימוד?

מר אבי בן זיקרי: אני התקשרתי לפי הטלפון לפרסומים, עשיתי ממש כאילו אני הולך להירשם בכדי לדעת את הכל למען תושבי דימונה ואכן יש שתי פקולטות, מנהל עסקים ומדעי המחשב, זה לא סייבר.

מר בני ביטון: מדעי המחשב בהתמחות סייבר.

מר אבי בן זיקרי: אגב, מסלול נוח, לימודי ערב, אבל בכל זאת שכר לימוד של 39 אלף שקלים בשנה זה הרבה.

מר בני ביטון: זה לא יהיה. בבקשה, עדיאל.

מר עדיאל אלגי: קודם כל גם לראשונה בדימונה תהיה לנו מכינה קדם אקדמית, שזה מסלול ממש חשוב, כי כל שנה לומדים בני דימונה, 120 סטודנטים קבוע כל שנה לומדים בחוץ, כי אי אפשר ללמוד מכינה קדם אקדמית במקום שאין בו קמפוס אקדמי, אז קודם כל יהיה לנו קמפוס אקדמי, זה פעם אחת. ולגבי מקצועות הסייבר, סייבר זה התמחות בתואר שני, אבל כדי שיהיה את התואר השני אנחנו חייבים את התואר הראשון במדעי התוכנה.

מר בני ביטון: דבר נוסף, סגרנו איתם יחד עם שמעון, ראש מנהל החינוך, להכניס את זה לתלמידי התיכונים שלנו כך שתלמידי התיכונים שלנו עד כיתה י"ב יסיימו תואר ראשון. מעבר לזה, ישב פה בן דימונה שלמד בבית ספר אפלמן, מפקד הבסמ"ח, במקרה אבא שלו הוא העוזר שלי, איתי חיון. אמר להם, רבותיי, אני כל שנה שולח קרוב ל-500 סטודנטים, וכל סטודנט שנרשם אצלכם, יש לו 38 נקודות, הוא מתחיל עם 38 נקודות. צבא ההגנה לישראל מממן אותם, את כל מי שהולך ללמוד פה, 8200, 801, 504, בה"ד 1 ותלמידי בסמ"ח. נרשמו נכון לרגע זה 200 סטודנטים מהדרום. לגבי שכר, שאלת שאלה טובה. אני חושב שזה יום חגה של דימונה, להצליח להביא לימודי אקדמאים אלינו שלא הצליחו בעבר. שכר לימוד, עיריית דימונה תיתן 10,000 ש"ח, המכללה למינהל תיתן 10,000 ש"ח והוא רוצה להביא עוד מלגה נוספת, תוספתית.

מר אבי בן זיקרי: כלומר, בינתיים זה 20,000 ש"ח מתוך 39,000 ש"ח.

מר בני ביטון: זה 19,000 ש"ח.

גב' אורית כהן: אדוני ראש העיר, למי שאין וזה לא מספיק, יש מקרים מיוחדים?

מר בני ביטון: יהיו מקרים מיוחדים, אני אומר ואני מתוועד ומצולם, אנחנו נעזור לכולם. כמו שאנחנו עוזרים בבתי הספר.

מר עדיאל אלגי: יש עוד דבר שהוא מאוד מאוד חשוב לגבי המלגות וזה דבר שנקרא מלגת פריפריה, במדינת ישראל חיילים משוחררים עד 5 שנים מיום השחרור, או עד 10 שנים לחיילים משוחררים שהיו לוחמים או

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

חיילים בודדים, מגיעה במוסדות של המדינה שמקבלים מימון מהמועצה להשכלה גבוהה, מלגת פריפריה של שכר לימוד לשנה ראשונה חנם. היא לא תקפה כרגע על פי חקיקה במכללות פרטיות. הייתה ישיבה של ראש העיר עם שר החינוך ועם גילה גמליאל כדי לתקן את העולה הזאת ולהתחיל דווקא מדימונה, מכיוון שהמכללות האלה לא נמצאות בפריפריה וזאת אנחנו מנסים לקדם.

מר בני ביטון: וכנראה שדימונה, כנראה, אני לא אמרתי, תהיה הסנונית. בבקשה, מיכל.

גב' מיכל אבו: אני דווקא בוחרת להסתכל על היופי שבעניין שהגיעה אלינו מכללה פרטית, גם אם פרטית וגם אם אלה עלויות, הסטודנטים שלנו נוסעים לקריית אונו ולמקומות כאלה רחוקים ומשלמים את מלוא הכסף. אז פה זה אצלנו בבית, מונגש ואני סומכת על ראש העיר.

מר בני ביטון: איפה שהייתה המכללה הטכנולוגית.

מר בני ביטון: ברור, הם מכללה פרטית. יהיה חוזה איתם עם כל הדברים. מי בעד? תודה, פה אחד.

מר אריאל ללוש: בני, במילה אחת, זה מבורך מאוד, גם חברי האופוזיציה מברכים על כך, העיר דימונה מברכת על מכללה שכזאת, ואני חושב שיש איזשהו רעיון, ככה עלה לי ככה תוך כדי. ליצור אופק תעסוקתי עם כל המפעלים החזקים באזור שיממנו חלק מהתואר ובלבד שהם יחזרו לאותם מקומות עבודה.

מר בני ביטון: רעיון יפה.

מר אריאל ללוש: ואז שכר הלימוד יהיה כמעט בחנם.

מר תומר אלמליח: בני, אנחנו יודעים שברותם ו-ICL מקדמים, יש מלגאים שמקבלים שכר לימוד מלא ואחר כך הם חוזרים אלינו למפעל.

מר בני ביטון: אז אני אגלה לך, הייתה לי כבר פגישה עם אלעד ועם אילן, לא רק לסטודנטים. ביקשתי ממנו שעובדים, שהם שולחים אותם לתואר שני, בואו לעשות פה. אלעד אמר לי, אני מעלה את זה לישיבת הדירקטוריון, כי אנחנו בעיריית דימונה, יושבים לך פה, שניים, שלושה חבריה שעשו תואר שני על חשבון עיריית דימונה. צריך להגיד, אחת מביניהם נמצאת פה, שולי, מסיימת בהצטיינות תואר שני במנהל עסקים. הגברת סמיטר מסיימת בהצטיינות. הגברת אופירה גם תואר שני, אנחנו כל שנה שולחים בין שלושה לארבעה חבריה ובכלל בתואר ראשון יש כבר 60 אחוז מעובדי הרשות המקומית.

מר בני ביטון: מי בעד הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש?

בעד – פה אחד

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

החלטה מס' 214

מועצת העיר מאשרת את הענקת אזרחות כבוד לשר החינוך וחבר הכנסת מר יואב קיש
בעד פה אחד

[6] אישור נסיעתו של ראש העיר, מר בני ביטון לניו יורק בין התאריכים 27.5.2026-2.6.2026 לכנס מדקס רופאים לעידוד עלייה בהובלה של "ארגון נפש בנפש" ומשרד הנגב, הגליל והחוסן הלאומי.

מר בני ביטון: את סעיף 6 לא הייתי צריך להביא, אבל ביקשתי משוקי כן להביא, כי הנסיעה הזאת אושרה והיא נדחתה פשוט.

מר אבי בן זיקרי: אז למה אתה מאשר אותה עוד פעם?

מר בני ביטון: אבל בכל זאת, איך אמרת? אני בשקיפות. מי בעד סעיף 6?

מר צבי יהודה אליסף: אני רק רוצה לשאול, גם שאר החברים שאישרנו נוסעים, עדיאל נוסע, גידי סער נוסע?

מר בני ביטון: כן.

מר צבי יהודה אליסף: אז למה אותם לא מאשרים?

מר בני ביטון: לא, אותם אנחנו לא מאשרים, כי מאשרים רק פוליטיקאים, יש להם ועדה לפקידים. גידי סער נוסע על חשבון הקרן למרות הוא רצה לשלם מכיסו הפרטי.

מר צבי יהודה אליסף: אני מאוד מברך על זה, כמובן.

מר בני ביטון: ברור, היית שותף לדבר הזה, צריך גם להגיד מילה טובה לך.

מר בני ביטון: תודה רבה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: מי בעד אישור נסיעתו של ראש העיר, מר בני ביטון לנוו יורק בין התאריכים -27.5.2026
2.6.2026 לכנס מדקס רופאים לעידוד עלייה בהובלה של "ארגון נפש בנפש" ומשרד הנגב, הגליל והחוסן
הלאומי?

בעד פה אחד

החלטה מס' 215

מועצת העיר מאשרת את נסיעתו של רה"ע מר בני ביטון לנוו יורק לכנס מדקס רופאים לעידוד עלייה
בעד פה אחד

[7] אישור התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה עם עמותת לב אחד - ממשית ע"ר 580658755.

מר בני ביטון: אישור התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה לעמותת לב בממשית, זה כבר היה אצלנו פה,
ההקצאה הייתה.

מר בני ביטון: מי בעד אישור התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה עם עמותת לב אחד - ממשית ע"ר
580658755?

בעד פה אחד

החלטה מס' 216

מועצת העיר מאשרת התקשרות בהסכם פיתוח והקצאה עם עמותת לב אחד
בעד פה אחד

[8] אישור תב"רים.

תב"רים חדשים

תב"ר 2048 – שיפוצים במוסדות חינוך/ציבור – 3,500,000 ₪ - משרד השיכון
תב"ר 2060 – פרויקט טיפול בגזם – 3,657,011 ₪ - משרד הנגב והגליל
תב"ר 2061 – שיפוץ בייס תיכון ליהמן – 5,500,000 ₪ - משרד השיכון
תב"ר 2062 – מגרש "פאדל" בפארק הספורט בשכונת השחר- 2,879,640 ₪ - ערים חברה לפיתוח
תב"ר 2063 – מעגל תנועה בכביש 6 סמוך למתחם רמי לוי – 898,912 ₪ - ערים חברה לפיתוח
תב"ר 2064 – נגישות אקוסטית גן לבנת – 30,000 ₪ - משרד החינוך
תב"ר 2065 – תמריץ דיור שכונת יוני נתניהו – 185,060 ₪ - משרד השיכון

סה"כ- 13,150,623

ביטול תב"ר

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

תב"ר 1942 – הרחבת בית כנסת ברח' נחמן מאומן – 900,000 ₪ - משרד השיכון
(הסבה לתב"ר 1946)

סה"כ - 900,000

הגדלת תב"רים

תב"ר 1724 – שדרוג הבריכה העירונית – 13,000,000 ₪ - משרד השיכון

תב"ר 1856 – בניית 3 כיתות גן נווה דוד – 101,809 ₪ - משרד החינוך

תב"ר 1946 – הרחבת בית כנסת ברח' גמלא שכונת ממשית – 900,000 ₪ - משרד השיכון

סה"כ – 14,001,809

סגירת תב"רים

תב"ר 1719 – הצטיידות החווה החקלאית

תב"ר 1751 – ניקיון המרחב הציבורי

תב"ר 1772 – תיקון מפגעים וטיפול במבנים מסוכנים

תב"ר 1774 – הנגשת מבני ציבור

תב"ר 1775 – צביעה וסימוני כבישים ברחבי העיר

תב"ר 1812 – שיפור השירות לרשויות בדיוור מואץ

מר אבי בן זיקרי: אנחנו בעיקרון אמורים להצביע על כל תב"ר, אבל שנייה. קודם כל יש פה הגדלת תב"ר, שדרוג הבריכה העירונית, 13 מיליון שקלים, זה סכום ענק, גדול מאוד. אני רוצה, אדוני היועץ המשפטי, לשאול שאלה. האם מדובר בשדרוג הבריכה או שזה לפארק מים?

מר בני ביטון: מדובר על כל מה שאתה רואה, על כל התשתיות, גם לבריכה העירונית שלנו וגם לפארק מים שלנו, אני מדבר על התשתיות.

מר אבי בן זיקרי: כלומר, מדובר פה בלי מילים מכובסות, בתב"ר לפארק המים, שם צריך לעשות תשתיות ומנגד רשום הגדלת תב"ר לשדרוג הבריכה העירונית. זה לא קביל, זה לא חוקי, זה הטעיה של חברי המועצה. זה לפארק המים נטו, 13 מיליון שקלים ולא לבריכה, לא שדרוג הבריכה, אז בבקשה להתייחס לזה. שתיים, יש פה הגדלת תב"ר של בית כנסת בגמלא, אם אני לא טועה, הצבענו כבר על 900 אלף שקלים לבית הכנסת הזה ומנגד יש גריעה של 900 אלף שקלים. ודבר אחרון, יש פה סגירת תב"רים של סיום עבודת כבישים, אני יודע שזה לא סיום אבל חבריה ישבנו פה לפני 8 חודשים בערך ודיברנו על מצב הכבישים, זה לא קואליציה, לא אופוזיציה הקטסטרופלי בעיר. מה קורה עם זה, חבריה?

מר בני ביטון: טוב, אני אענה לך לגבי ה-900 אלף ש"ח.

מר אבי בן זיקרי: תענה לי קודם כל על פארק המים שמבחינתי הוא לא חוקי.

מר בני ביטון: זה גם לבריכה וגם לפארק המים. אתה לא הלכת לחדר כושר כרגע? לא ראית מה אנחנו עושים שם?

מר אבי בן זיקרי: קודם כל, אם זה גם וגם, זה צריך להיות כתוב גם וגם.

מר בני ביטון: אפשר להוסיף את זה, אין שום בעיה.

מר אבי בן זיקרי: אז התב"ר הזה לא יכול לעבור.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

גב' אורית כהן: התב"ר הזה הוא שייך לפארק המים, בואו תדייקו כאן.

מר תומר אלמליח: אני לא אמרתי למה זה שייך ולמה זה לא שייך. אני אומר שההרשאה שניתנה ממשרד השיכון לצורך העניין, זה השם של התב"ר של הפרויקט בהרשאה הזאת.

מר עופר טלקר: תומר, אם זה השם אז למה אתה משתמש בו לפארק המים?

מר תומר אלמליח: זה לא שאלה אליי.

מר עופר טלקר: זו לא שאלה אליך? אז שאלה לראש העיר, בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: מנחם, אנחנו מבקשים לא לאשר את זה עד שזה יתוקן.

מר בני ביטון: מי שקבע את השם זה משרד השיכון והבינוי, לא אנחנו.

מר עופר טלקר: אבל זה לא כתוב לנו ככה, מנחם.

גב' אורית כהן: לא, רגע, רגע, לא מזכירים פה את פארק המים. אתה אומר שזה גם וגם, אז תביאו את זה כמו שצריך.

מר בני ביטון: אני אגיד לך למה, כי זה אותו מתחם, בתב"ע זה אותו מתחם.

גב' אורית כהן: מנחם מה התשובה?

עו"ד מנחם בן טובים: התשובה היא שאם זה כלול במתחם אחד, אפשר לאשר את זה. אתם יודעים שזה הולך גם לפארק המים.

מר אבי בן זיקרי: איך? אבל לא כתוב לי.

עו"ד מנחם בן טובים: אז הנה אומרים לכם.

מר אבי בן זיקרי: אנחנו פשוט נבקש מפרט ונראה מה הלך למה.

מר בני ביטון: לגבי ה-900 אלף ש"ח עשינו הסבה בגלל שעדיין אין אישור תב"ע כדי לא להשכיב את התב"ר הזה אז אנחנו מחכים לשינוי תב"ע למתחם הזה שאנחנו הולכים לבצע ולעשות אותו ולהגדיל את בית הכנסת.

מר אבי בן זיקרי: אבל למה הגדלה 900 אלף ש"ח ועוד 900 אלף ש"ח?

מר בני ביטון: לא, אנחנו מורידים משם ומעבירים לסעיף אחר.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אבי בן זיקרי: גמלא כבר קיבל 900 אלף ש"ח, לפני חצי שנה הצבענו באהבה ובכיף, שאלה עניינית, למה עוד 900 ש"ח?

מר בני ביטון: אז אני אסביר לך, הורדנו אותו משם והעברנו לסעיף אחר.

מר עופר טלקר: לא, אבל למה 900 אלף ועוד 900 אלף?

מר אבי בן זיקרי: בני, אתה מקבל 1.8 מיליון.

מר תומר אלמליח: אני שמעתי. בזמנו אישרתם את תב"ר 1942, זה מה שעשיתם בזמנו, 900 אלף שקל, זה מה שאישרתם. שם 900 אלף מעניינים טכניים, לקחו אותם, ביטלו את תב"ר 1942 ובעצם הכסף הזה עבר.

מר צבי יהודה אליסף: לא, תומר, אתה לא צודק. אבל רגע לעצם השאלה, מה עושים בבית כנסת הזה בממשית?

מר בני ביטון: העברנו את זה לסעיף אחר, הולכים לבנות משהו אחר. כרגע לא בונים, הרחבה של בית הכנסת, זה הרחבה של בית הכנסת.

מר צבי יהודה אליסף: של איזה בית כנסת? מה שאנחנו מבקשים עכשיו לאשר העברה של 900,000 שקל מבית כנסת אחד לבית כנסת שני. לאיזה בית כנסת זה הולך? ומה עושים שם?

מר יהודה בצלאל: צבי יהודה, הביטול של התב"ר הקודם בנחמן מאומן, שאתה מכיר את זה גם כן וגם אבי מכיר את זה. בתוך השינוי תביע של שכונת השחר, התב"ר הזה אושר מזמן אבל בעצם אי אפשר להשתמש בו. אוקיי, זה אחד. התב"ר השני, מה שאתם רואים של גמלא של ממשית, זו שכונת ממשית, בית הכנסת שאתה מכיר.

מר צבי יהודה אליסף: איזה בית כנסת?

מר יהודה בצלאל: הקיים.

מר צבי יהודה אליסף: לא הבנתי. לאיזה בית כנסת זה עובר ומה עושים שם? כל הרחבה של בית כנסת.

מר יהודה בצלאל: יכול להיות שזה יהיה עוד שלושה מיליון וארבעה מיליון, כל בית כנסת זה בערך ארבעה מיליון. זה סאב, זה חלק יחסי.

גב' אורית כהן: אין בעיה, למה זה לא מופיע? פה התב"ר לא מופיע כמו שצריך ופה התב"ר לא מופיע כמו שצריך, אין הבנה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר צבי יהודה אליסף: אני יכול לשאול שאלה? בטח, בטח. עדיין לא קיבלתי תשובה. 900 אלף שקל שאנחנו מעבירים מבית הכנסת בנחמן מאומן לבית כנסת ברחוב גמלא, מה עושים שם?

מר בני ביטון: בונים אולם אירועים, בית מדרש.

מר צבי יהודה אליסף: מישהו יודע להגיד כמה האומדן של האולם? כמה האומדן, כמה עולה הבנייה?

מר בני ביטון: אני לא יודע מה המספר, שב עם אבי איקלי. אם אתה רוצה אל תצביע בעד.

מר צבי יהודה אליסף: קודם לכן אמרת לי פעמיים שאתה תלמד אותי וזה בסדר גמור, אני שמח ללמוד ובטח ממך ומניסיונך העשיר. אבל תרשה לי גם ללמד בחזרה. עכשיו אני גם אשמח להסביר את זה רגע לציבור, כי גם אני לא ידעתי את זה, ולמדתי, ועכשיו אני יודע. אנחנו מאשרים עכשיו 28 מיליון, נכון סך הכל?

מר בני ביטון: 23 מיליון.

מר צבי יהודה אליסף: ולפעמים אנחנו גם מאשרים 180 ולפעמים 50 וכו'. אנחנו לא באמת יודעים מה אנחנו מאשרים. זאת אומרת, אנחנו לא יודעים מה המקור של הכסף הזה, האם נתנו לנו תקציב ייעודי לפרויקט הזה, ואז אם לא נעשה אותו הפרויקט הלך, ואז ברור שאנחנו נאשר. אבל כאשר יש לנו כסף חופשי, מה שנקרא, שהוא לא צבוע לפרויקט מסוים, ואנחנו רוצים עכשיו לצבוע כסף מסוים מהפול החופשי הזה, לצורך העניין של הסכם הגג, משרד השיכון, זה רוב התב"רים פה. זו בדיוק העבודה שלנו, לקבוע את המדיניות מה ילך לאן.

מר בני ביטון: אתה התבלבלת. מי שקובע את המדיניות זו הקואליציה, לא האופוזיציה.

מר צבי יהודה אליסף: אני שמח ועדיין תכבד אותי ולחבר אופוזיציה יש זכות לדבר.

מר בני ביטון: כשהיית בצד השני, היית יחד איתי.

מר צבי יהודה אליסף: גם בצד השני קורה אותו דבר, אנחנו יושבים באותו שולחן ושומעים את אותו מה שנשמע מפה.

גב' אורית כהן: בני, כולנו נבחרו ציבור, לא הצלחתי להבין.

מר צבי יהודה אליסף: גם כשישבתני שם זה התנהל בדיוק אותו דבר. בשום מקום לא היה דיון על שום תב"ר ולא קבעו שום מדיניות. עכשיו תרשה לי רגע, אדוני היועץ המשפטי, מנחם, אני לא מבקש בקשות מוגזמות. החוק דורש ממך, אדוני ראש העיר, להביא כל תב"ר לפה עם האומדן המלא שלו, ואם האומדן גבוה יותר מאשר התב"ר, אתה צריך גם להגיד מאיפה אתה חושב להשלים אותו. כלומר, כשאני מאשר 13 מיליון, אני רוצה לדעת כמה עולה הפרויקט. כשנותנים לי לאשר תב"ר של 13 מיליון או של 2 מיליון אבל יש מידע

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

שמחסירים פה, שהחוק דורש אותו להביא עם האומדן, עם ההסבר. הוא פשוט מטעה אותנו, הוא לא נותן לנו את האפשרות לראות את התמונה המלאה. זה לא הכספים שלך, זה לא הכספים של אף אחד מאיתנו. עכשיו אני פונה ליועץ המשפטי. תב"רים זה ישיבת תקציב לכל דבר ועניין, סעיף 14 ב' פקודת העיריות, אני מניח שאתה מכיר את זה בפרק הרביעי שעוסק בזימון ישיבות. מורה לכל ישיבה שידונו בה על תקציב לשלוח הזמנה עשרה ימים מראש כדי ללמוד את החומר. ההזמנה הזאת ניתנה ביום ראשון, היום יום רביעי, אז אני מבקש להוריד את התב"רים מסדר היום ולשלוח הזמנה כמו שהחוק דורש, תודה.

מר בני ביטון: מנחם, זה נכון והוא צודק ואני מוריד את כל התב"רים. אני אומר שהחוק הוא מעל כולנו, ואתה צודק. תודה רבה, התב"רים ירדו מסדר היום.

עו"ד מנחם בן טובים: בפעם הבאה, אם יש פגם בהזמנה אתם חייבים להציף בהזדמנות הראשונה לפני הישיבה.

מר שוקי קליין: ממרום השנים, זו פעם ראשונה, נכון בהתאם לפקודה, אין בכלל ויכוח, נכון שצריך עשרה ימים, אולם בכל המועצות שהיו ב-40 שנים האחרונות, היה מסוכם על ידי כולם מתוך הסכמה פה אחד ומתוך הבנה שזהו המתווה הנכון לפיתוחה של העיר ולכן לא התייחסו לזמן, שוב זה היה מקובל על כולם. זכותך המלאה לדרוש עשרה ימים ואנחנו להבא אנחנו נתכנס למה שאתה דורש.

מר צבי יהודה אליאסף: אני חושב שזה לא רציני לאשר 28 מיליון שקל תוך שלושה ימים עם עוד חומר.

מר בני ביטון: תודה רבה, אני מוריד את זה מסדר היום.

תוספת לסדר היום :

[1] של חבר מועצת העיר מר אבי בן זיקרי בנושא: דיון מורחב על תהליך השיקום בעקבות נפילת הטיל.

מר בני ביטון: בבקשה, אבי בן זיקרי.

מר צבי יהודה אליאסף: יש לי הודעה אישית, פה החוק אומר בדיוק שמותר לי לתת את ההודעה האישית, אני מבקש רגע זמן לפני שאנחנו מתחילים.

מר בני ביטון: זה בסוף.

מר צבי יהודה אליאסף: לא, אני רוצה עכשיו.

גב' אורית כהן: בני, אני מבקשת שתוציא אותו.

מר שוקי קליין: מישל מספיק בבקשה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: אני מבקש שתכבד את חברי מועצת העיר.

מר צבי יהודה אליאסף: בסדר, זהו. עכשיו, אדוני ראש העיר, כבר החוק לא איתך, ההודעה האישית שלי עלתה בעקבות הנושא הזה שהבחור פגע בי, נכון? אז עכשיו אני רוצה לדבר את זה, עכשיו, בסוף הנושא הזה. תודה.

מר בני ביטון: בסוף הישיבה אתה תדבר.

מר צבי יהודה אליאסף: אני לא אדבר בסוף הישיבה.

מר בני ביטון: אתה תדבר בסוף הישיבה, צבי. חברה, אני מבקש מכולם להירגע. אבי, בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: בואו נחזור לסדר היום בבקשה.

מר בני ביטון: בבקשה, תנו ליהודה רוצה להגיד ההודעה אישית, בבקשה יהודה.

מר צבי יהודה אליאסף: אני באמת מודה לראש העיר. זו הודעה אישית. תודה לך גם, מישל, שהרמת לי להנחתה, בזכותך אני יכול להגיד את זה עכשיו, כי כך החוק אומר שוב ומה לעשות, אנתנו שומרי חוק. מקובל שהאופוזיציה פותחת פה בשירים וחרוזים, גם אני רוצה להקריא שיר קטן ולבקש בקשה קטנה ככה לפני שאנתנו מתחילים בנושאים שהאופוזיציה מעלה. את השיר הזה לא אני כתבתי, הוא נכתב על ידי רבי אלימלך מליזינסק, שהיה מראשוני רבני החסידות, תלמיד של המגיד ממזריט, שהיה תלמיד של הבעל שם טוב. ובקשתי הקטנה, גם לקהל, אנתנו בישיבה שבסופה נקבל החלטות בכל מיני נושאים. סביר להניח שהישיבה תהיה סוערת וברור שלכל אחד מאיתנו יש דעה מגובשת בכל נושא. עכשיו לחברי הקואליציה, הרשו לעצמכם, גם לציבור וגם למי שצופה בבית, זה נכון לכולם. הרשו לעצמכם לתת לדעה של חבריכם לחזור פנימה אל מעבר למעטה של הדעה המגובשת, למדו זכות אחד על השני, הדברים כולם באים ממקום טוב ואני מדבר מהלב ואני מקווה שגם הדברים יכנסו אל הלב. השיר הוא "עדה רבה ותן בליבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונו". שנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי מלפניך. ואל יעלה בליבנו שום שגאה מאחד על חברו חלילה. אני אומר את הדברים לעצמי בראשונה, כמובן, ולכל אחד ואחד מכם חברי וחברות המועצה וגם אתם ואתן שבבית צופים בשידור בקהל. ההודעה שלי מבקשת להסביר את הכאב שלי האישי ואת המעבר שלי לאופוזיציה. אני הלכתי לכאן להיבחר כחבר מועצת עיר, הגעתי לכאן לאחר שנבחרתי כחבר מועצת עיר. אני משמש בתפקיד הזה בהתנדבות כשנתיים וחצי, כמובן בשביל מטרה אחת והיא לקדם ולפתח את העיר דימונה, בה אני גר 20 שנה, בה נולדו חמישה מילדיי. במשך התקופה הזאת השתדלתי לפעול במלוא המרץ, התשוקה, הכישורים, הקשרים, כדי לממש מטרה זו. הובלתי יחד עם ראש העיר ובתמיכת שר האוצר עדכון החלטת ממשלה של נגב מזרחי בה הוספנו עוד 145 מיליון שקל, שמתחלקים בין ארבעת הרשויות של הנגב המזרחי. דימונה תקבל השנה בעזרת השם עוד 57 מיליון שקל למגוון מטרות חשובות כתוצאה מהפעולות הללו. לבקשת ראש העיר וכדי להימנע ממאבק משפטי עם קמ"ג, יצרנו הסדר שדיברנו עליו, שהכנסות העירייה מקמ"ג גדלו מ-13 מיליון ש"ח ל-50 מיליון ש"ח. פעלתי ואני ממשיך לפעול.

בגיבוי ראש העיר כמובן, להבאת עולים לדימונה, להבאת רופאים לדימונה, להגדיל את תחום ההייטק הן במקומות תעסוקה והן בהכשרות ויצירת הון אנושי ויש לו תחומים רבים. ברוך השם, אני רואה ברכה בעמלי ושמחתי מאוד בשותפות הזאת. ומנגד, וראש העיר יודע זאת היטב, בכל צומת ובכל קונפליקט, ויש כאלה, ביחסים, בעבודה המשותפת, בשותפות, באופן כללי, הגעתי, התיישבתי אצלך אדוני במשרד, לא פעם ולא פעמיים, וסיפרתי לך איך אני רואה את השותפות כדו כיוונית, על הרצון שלי להראות שאפשר גם פוליטיקה אחרת, נקייה ומכבדת. פוליטיקה במילה זה מילה. ולשותפים יש מחויבות מלאה לשותפות ולמטרות. בכל פגישה כזו יצאתי בתחושה שנכון לתת עוד צ'אנס. אולי אני עוף מוזר בפוליטיקה, באמת, אני לא. אבל צריך להמשיך לתת אמון. ופעם אחר פעם במבחן התוצאה לא הייתה שם שותפות מכיוונך, אדוני. קואליציה, רבותי, זה מעגל של שותפים היושבים יחד, אחד על ברכי חברו, כל אחד מוותר מחד ומקדם את האג'נדה שלו מאידך, וביחד זו מנגינה שלמה. אך כשאחד דורך על בהונות חברו, פעם ראשונה הוא מחזיק, פעם שנייה הוא מחזיק, אבל אחרי פעמים רבות הוא פשוט מחליט לשחרר. כואב לו. לשמחתי אני אדם נוח ורציונלי, אבל גם מי של עקרונות. נבחרתי כדי לקדם, להיות חלק מהנהלת העיר וככזה להיות שותף בכל ההחלטות ומחובתי להשמיע את דעתי גם כשיש חילוקי דעות. מותר ורצוי לחלוק ויש דרך להגיע להסכמות וגם כשלא מגיעים להסכמות יש רוב וצריך לכבד את דעת הרוב, זוהי הדמוקרטיה. אתחיל עם ההחלטה של ראש העיר להביא את מפעלי בז"ן לדימונה. תבינו, לא דובר כלום בנושא ולפתע אנחנו שומעים את ראש העיר מתראיין ומשמח את תושבי חיפה שפתרנו להם את הבעיה, שהם נאבקים בה שנים רבות. ראש העיר מעביר מפעלים שהוכחו כמסרטנים, שמהווים יעד אסטרטגי לתקיפה אלינו כאן לדימונה. עכשיו זה נשמע די מוזר, מי רוצה להיות החצר האחורית של מדינת ישראל? ואיך זה שראש העיר החליט על כך לבדו ורץ לקדם את זה? הנהלת העיר זה אוויר? אין פה חברי הנהלה? אין פה חברי מועצה? אותנו הציבור לא שלח כדי לשמור עליו? אין לנו דעה? הסכם גג, עוד לא אישרנו במועצה את הסכם גג ואני מניח שאף אחד מהנוכחים לא ראה אותו למעט הגזבר והיועמ"ש וראש העיר כמובן. וכבר נדרשנו לאשר מעל 200 מיליון שקל מתוך הסכם הגג למטרות שונות ורבות. איך אפשר לאשר הוצאות מבלי לדעת מה ההסכם כולל ולוודא שכלל הצרכים הבסיסיים של מבנה הציבור, כבישים, פארקים, מתנ"סים מתוקצבים במלואם. אולי אחרי שנבזבזו 200 מיליון שקל נגלה שזה בא על חשבון צרכים אלמנטריים אחרים. פארק מים, ראש העיר בונה פארק מים, מדובר על השקעה של 200, אולי 300. יש פה כל מיני קולות, לא ראינו אומדן, כולכם לא ראינו אומדן. יש לכם מושג מה ניתן לעשות עם סכום כזה? אף אחד פה לא ראה את התוכנית העסקית של הפארק. זו הזיה. יזם שבא ומשקיע 200 מיליון שקל, בלי תוכנית עסקית. אף אחד לא יודע מה הוא מכיל, כמה אנשים יגיעו כל יום. אף אחד לא יודע אם הפארק יחזיק את עצמו מבחינה כלכלית. האם הוא יהיה גירעוני? למשך כמה זמן? מאיזה תקציב הגירעון ימומן? הפארק צמוד לשכונת מגורים, מישהו לקח בחשבון איך ישפיעו אלף איש שיגיעו כל יום לפארק על השכונה? מישהו בדק איך התוכנית הכלכלית תשפיע באם באר שבע או אופקים יקימו פארק כזה גם? מישהו ירד לאיזשהו רזולוציות עוד יותר קטנות? האם יהיה מענה למשפחות דתיות? או שמא הם יודרו מהפארק כי זה לא משתלם כלכלית? מישהו לקח בחשבון שלמסעדה בפארק לא תהיה תעודת כשרות? כי זה פתוח בשבת וציבור שומר כשרות לא יוכל לאכול במסעדה הזאת. ועוד ועוד שאלות, אני לא אלאה אתכם, אבל כבר אישרנו לפרויקט הזה 39 מיליון, הטרקטורים עובדים. כלומר, גם אם בסוף נגלה שהפרויקט הזה לא כדאי ונחליט עליו כשהוא יגיע לכאן שהוא לא כדאי והוא לא נכון לעיר. רבותי, אני לא יודע לאשר

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

תקציב לפרויקט שאין לי מושג מהו, לא שאני לא יודע. אני פשוט לא מסוגל להמר על הכסף הציבורי ולגלות לאחר מעשה שהשקענו לריק את הכסף שלכם. איך למען השם מצפים שנאשר משהו מבלי לקיים דיון על המהות.

גב' מיכל אבו: כשהיית בקואליציה אתה תמכת בעניין הזה.

מר צבי יהודה אליאסף: נכון, לכן אני יושב פה. כל אחד מהיושבים כאן יודע שפארק המים זה טאבו, שאסור לדבר עליו, זה הבייבי של בני. אין פה אחד שחושב שזה יצליח, דיברתי עם כולכם כמעט. ויש פה אחד שגם חושב שאם זה יצליח, זה יהיה אסון לדימונה. אבל הדעות הללו של נבחרי הציבור, של מנהלי האגפים, לצערי, אין להם מקום בשיטה הנוכחית. פשוט אסור להשמיע אותם, בני. ואחרי כל זה, מגיעה פתאום החלטה לפתוח סופר פארם בשבת. צריך בית מרקחת, בוודאי. כל היושבים כאן בחדר מסכימים על זה. גם אני, גם אתם, גם אתם, כולם מסכימים, 24/7. אבל יש בית מרקחת, הוא היה פתוח, הוא נתן שירות.

גב' מיכל אבו: למי? רק לחברי הכללית הוא נתן שירות.

מר בני ביטון: כל ארבעת ההצעות לסדר יורדות מסדר היום. אני מבקש לסיים.

מר צבי יהודה אליאסף: אני מסיים.

מר בני ביטון: די כבר, התהפכת ב-180 מעלות.

גב' אורית כהן: הרבה פעמים היו רוצים להתהפך, הם רק מפחדים ממה שתעשה להם.

מר צבי יהודה אליאסף: בהתחלה אמרתי לעצמי, וואלה, ראש העיר עשה טעות, לא צפה שפתיחת הסופר פארם תפגע ברגשות של ציבור דתי רחב שיש פה בעיר, אבל זה בסדר, עשית טעות, ראית שחוסר ההתייעצות עם המועצה, ההנהלה, רב העיר גרם לפגיעה, תעצור, זה לא בושה. קרא לכולם לפגישה.

מר בני ביטון: קראתי לך.

מר צבי יהודה אליאסף: אני אגיד, אני לא רוצה להרחיב כי נתת לי חצי דקה, אבל אני גם יש לי מה להגיד על זה, אתה מבין. יחד נמצא פתרונות שיאפשרו בית מרקחת ולא יפגעו בציבורים שהם שותפים שלך המון שנים. ניסינו לדבר בכל דרך, לשים תמרורי אזהרה, ללכת בטוב, לנסות לשכנע, לא היה את מי. ופתאום זה לא תמים, מנהלת המחוז שדיברתי איתה, אני מבין שראש העיר דרש ממנה לסגור את קופת החולים, למה? כדי שלסופר פארם יהיה, לא הבנתי. אני לא בטוח שזה סביב נושא בית מרקחת, זה לא נראה לי תמים כי היה בית מרקחת ופתאום הדתיים הם אלה שהציתו את האש. קדימה, לשרוף הכול. אין מנהיגות, אין אחריות על השיח הציבורי. מבחינתך, מלחמת דתיים וחילונים.

גב' מיכל אבו: יהודה, אתה הפכת את השבת לזירה ציבורית. זה לא פייר מה שאתה עושה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אסי איפרגן: שאלה פשוטה, אבי. אתה בעד או נגד פתיחה של סופר פארם?

מר צבי יהודה אליאסף: הנר דולק ואפשר לתקן, לי אין אגו ואין לי כבוד, זה לא מעניין אותי, אם אתה מעוניין להשתנות ולהיות שותף אמת, תגיד עכשיו, הכל נגמר, יורד מסדר היום, מגיעים להבנות.

מר בני ביטון: תודה רבה לך.

גב' מיכל אבו: בני חשב על כלל תושבי העיר.

גב' מרינט וקנין: אבי, אני מכבדת אתכם.

מר אבי בן זיקרי: גם אני מכבד אותך.

גב' מרינט וקנין: אני יודעת. אתם מכירים אותי, אני 37 שנה בפוליטיקה. אני שומרת שבת, כהלכה, מהמחמירים ביותר. לא יעלה על הדעת. שבעיר של 42 אלף תושבים, לא יהיה בית מרקחת.

גב' מרינט וקנין: ההחלטה נעשתה מתוך דאגה אמיתית לצורכי התושבים, אך ורק לצורכי התושבים. פתיחת סניף סופר פארם מנוהל על ידי גוי. לא מקבלים תשלום, משאירים תעודת זיהוי, יום ראשון הם באים, משלמים. נוצרה מחלוקת וחבל שבחרתם בצד הזה. יחד עם זאת, חשוב לומר, לאורך כל השנים ובמיוחד בשנים האחרונות נעשו השקעות חסרי תקדים יהודה, יהודה אתה לא היית בפוליטיקה, אני עבדתי וישבתי עם ארבעה ראשי ערים, בחיים בדימונה לא היה מה שבני ביטון נתן לדתיים, השקעות חסרי תקדים עבור הציבור הדתי בעיר, הקמה ושדרוג של מעונות יום, של גני ילדים, של בתי ספר, של בתי כנסת. דברים שלא מובנים מאליהם. תמיד היו ראשי ערים, דימונה קיימת משנת 55'. מעולם לא ראיתי צביון, מה שבני ביטון, במיוחד בני, אני לא משוחדת, אני עובדת בהתנדבות 18 שעות ואתה מכיר אותי טוב מאוד. דברים שלא מובנים מאליהם וזכו למענה מלא מתוך כבוד. אנחנו מדברים על שותפות ורצון אמיתי לחיות בכבוד ביחד. האתגר שלנו היום הוא לא רק לקבל החלטות. אלא לשמור על אחדות, על כבוד הדדי ויכולת להמשיך לנהל את העיר באחריות ומתוך ראייה רחבה של כל התושבים. תמיד שמרנו על סטטוס קוו עם בני ביטון. מסעדות היו פתוחות בשבת כשמאיר כהן וברונשטיין כיהנו.

מר אבי בן זיקרי: לא היו פתוחות בשבת.

גב' שולה אילוז: היכל התרבות היה פתוח בשבת.

מר אבי בן זיקרי: היו פאבים באזור התעשייה וגם אם היום יהיו הם יעבדו.

מרינט: הייתה חנות בשם ליבר שמכרה לא כשר. אני מאמינה שגם מתוך מחלוקת נוכל למצוא את הדרך להידברות, להבנה ולחיבור. צבי יהודה, שנתיים וחצי ישבת סביב השולחן הזה, מעניין, הכל אושר, מעולם לא שמעתי אותך מערער על משהו. אז מה קרה עכשיו? הפכת לצד השני? אז ההחלטות שלנו לא טובות, נכון?

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

אלא מה? לבוא ולשבת כרגע ולדבר חמש דקות על מה שאמרת, זה לא פייר, באמת זה לא פייר. אנחנו כולם בעד החוק, כולנו לטובת תושבי דימונה. אם בני ביטון פתח סופר פארם, זה בגלל שהיה לחץ ואני אספר לכם ואני אשתף אתכם. ביום שבת, בדיוק כשנפתח הסופר פארם, אני לא נוסעת בשבת בחיים. לא הרגשתי טוב, התקשרתי לבן הזוג של הבת שלי שגם חזרה בתשובה ואבי יודע ממש מהמחמירים, הוא בא, לא יכולתי לנהוג, היו לי כאבי בטן שלא תדעו, הייתי צריכה לקנות שני כדורים. הרופא אמר לי, את חייבת, אין להם בזה, הלכתי לסופר פארם. אתה יודע שזה פיקוח נפש.

מר אסי איפרגן: מה המחלוקת?

מר יחיאל צרויה: המחלוקת היא כזו. אנחנו בעד בית מרקחת, אנחנו חושבים שחייב להיות בית מרקחת. בית מרקחת לא רק בשבת, גם בערב שבת בית מרקחת. החוק מחייב, החוק קובע שראש העיר יכול לקבוע תורנות של בתי מרקחת. אבל סופר פארם זה גם בית מרקחת, זה הרבה סופר וקצת בית מרקחת. וזה מה שמפריע.

מר בני ביטון: אז למה לא מפריע בבני ברק? למה לא מפריע בירושלים?

מר יהודה בצלאל: אתה אומר שזה בשם הדת, אני אומר שזה לא נכון. אני אומר רק בגלל שבני לא שיתף אותנו, או אתכם גם ביחד, רק בגלל זה. זה לא מעניין אתכם. ואתה יודע מה, אני אגיד לך משהו גם בשם הדת. גם בשם הדת, סליחה. מי שמך בכלל או מי שמם שלא יהיה פתוח בשבת סופר פארם?

גב' אורית כהן: אנחנו לא אמרנו שלא יהיה פתוח.

מר יהודה בצלאל: אני לא מדבר אליכם מהאופוזיציה, אתם לא דיברתם בכלל. אתם מה-14/3 שבני העלה את הופסט לא צייצתם מילה אם אתם בעד או נגד. לא צייצתם כי נוח לכם לשבת על הגדר, ליהנות משייט, ליהנות מצבי וליהנות גם מהחילונים.

גב' מרינט וקנין: למה לא הגעתם לישיבה שבני זימן אותכם?

מר יהודה בצלאל: אני אוהב את הדעות שלך, אני רואה הרבה את הסרטונים שלך, אתה איש דעתן. אפילו מילה וחצי מילה, לא אמרת על הפעילות. אבי, לא בשם הדת, בגלל שבני לא שיתף, ובני אגב ביום ראשון אחרי השבת ה-14 לחודש, בא ואמר חבריה טעיתי.

מר בני ביטון: הראשון, אבי בן זיקרי, בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: הצעה לסדר בנושא נפילת הטיל. עם כל הכבוד, יש נושא באמת חשוב, יש אנשים שאתם מקרוב. לפני 40 ימים חווינו את האירוע המטלטל בתולדות דימונה, נפילת טיל איראני בלב שכונה ותיקה בעיר.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אבי בן זיקרי: טוב אני רוצה לחזור לנושא.

מר בני ביטון: אבי בבקשה יש לך 10 דקות, בבקשה.

מר אבי בן זיקרי: אז אמרתי לפני 40 ימים, חווינו את האירוע המטלטל בתולדות דימונה, נפילת טיל איראני בלב שכונה ותיקה בעיר. אדוני ראש העיר, היעלה על הדעת שמאז לא כינסת את מועצת העיר שאחראית למדיניותה של העירייה כלפי התושבים אפילו פעם אחת? ובכן, ביום שישי האחרון הייתי במקום ברחבת הקנאים ונפגשתי עם התושבים שהזמינו אותי. תושבים, צר לי לומר זאת, אבל הם הופקרו על מלא. ראשית, אני מזמין את כל חברי המועצה ומנהלי האגפים לשכונה, זה נראה כאילו הטיל נפל ממש אתמול. אין חשמל בשכונה, כל הזבל עומד באותו מקום, הקבלן הפך את המתחם למחסן פרטי שלו, אין השקיה והגינה הציבורית שהם כל כך השקיעו בה נהרסה, שלא לדבר על גנבות מהבתים, בתים נהרסו, חבריה, הנפש שלהם פצועה, אני לא מחדש לכם, אנשים בחרדות ואין להם שום כתובת. לצערי הרב, ראש העיר, הפך את זה לאירוע פרטי, התרוצץ ממצלמה למצלמה.

גב' מיכל אבו: אבי בזמן שראש העיר, כולנו וצוות הרווחה הסתובבו בין המפונים אתה מחפש לעשות פוליטיקה? אבי, זה לא לעניין.

מר אבי בן זיקרי: לצערי הרב, ראש העיר הפך את זה לאירוע פרטי ותקשיבו למה שאני אומר, אני לא מדבר פה על מה נעשה ברווחה, לא על זה, תקשיבו לסוף הדברים. התרוצץ ממצלמה למצלמה, לא נעים, אבל אנשי תקשורת שאני מכיר אמרו לי, ראש העיר סך הכל נהנה מהאירוע, אבל זה פחות מעניין אותי. בערים אחרות, בערד, בת ים, רמת גן, שבוע אחרי נפילה האזור היה נקי ומסודר ומאפשר שגרת חיים לתושבים עד כמה שאפשר. ומרינט אני מדגיש פה שהייתי דווקא בוולות שנפגעו. זה שהייתי גם בצד השני בבניינים זה משהו אחר. בני, אני אגיד לך מה שמעתי, אתה לא עונה לתושבים, עם המפונים יש אנדרלמוסיה, לפני חמש דקות קיבלתי עשרה טלפונים שמפנים אותם בכוח מהמלון. הגם שהבתים שלהם דירות עמידר לא מסודרות, בלי חלונות, תיתן על זה את הדעת בבקשה, יש יותר מדי סימני שאלה. כן התחדשות עירונית, לא התחדשות, יהרסו, למה מס רכוש סגר את הסניף בדימונה? ולמה עמידר מתעכב עם השיפוץ? ועדת מלי"ח לא כונסה אפילו פעם אחת באירוע הביטחוני החמור ביותר בתולדות העיר, היעלה על הדעת. אנחנו דורשים כינוס של הוועדה, זה דבר ראשון, ואנחנו רוצים לקיים פה דיון בשביל האנשים האלה שחוו את הנורא מכל, שיקבלו תשובות מלאות. זה מגה אירוע, צריך לומר את האמת, זה תופס את כולם לא מוכנים, עם כל הכבוד לתרגילים, בסוף זה אירוע אמת ואני לא מלין על מה שעשיתם ככה או ככה. לפעמים זה 100 אחוז, לפעמים פחות. אבל לא יכול להיות שאנחנו כחברי מועצה, פעם אחת לא יכנסו אותנו, יציגו לנו תוכנית, לא סגורה עדיין ההתחדשות עירונית, אני עובד על זה, דיברתי עם התושבים, תנו לנו את התוכנית האסטרטגית, תגייס אותנו, נעבוד בשבילך על מלא. קואליציה אופוזיציה לא מעניין, זה חתיכת אירוע. זאת הבקשה הכי אלמנטרית שיש ואני לא מלין כי הוא זה.

גב' מרינט וקנין: אבי, רק שתדע שלא עזבנו את התושבים ולו ליום אחד, אפילו את החג עשינו איתם.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אבי בן זיקרי: אנחנו חברי מועצה, אנחנו צריכים לקבל תוכנית, ככה עובדים במקום מסודר. לא יכול להיות שהמקום נראה כאילו נפל אתמול הטיל.

מר יהודה בצלאל: אבי, יש דברים שאתה תעלה, אתה גם יכול להיות צודק בהם. אני במקרה הייתי באתר אתמול ושלוש, כמעט כל יום באיזשהו סיור עם כל מיני גורמים. מה שצילמת בקנאים ובאיסיים ובכל הרחובות, אנחנו מכירים את זה מצויין. הדבר הזה, בסופו של דבר כל מי שיושב כאן, לכל אחד יש פה איזשהו חלק, בין אם זה תומר ורועי שישבו וקרעו את עצמם, בפנינו של התושבים ולמלונות ולכספים שהועברו לתושבים. אין פה אגף אחד שלא עבד. אל תנתק ותגיד זה ראש העיר, לא, העירייה עובדת. דבר שני, כל מה שקשור למתחם הזה, במיוחד למתחם של הווילות וכאן שנייה נפתח צוהר לעולם ההתחדשות העירונית ולשאלה מה צריך לעבור פה או לא, אז לא כל דבר מתחייב המציאות שיעבור פה. יש הנהלה, היא יושבת, היא מעודכנת, מכירה את כל הסעיפים, את כל החלטות, שום דבר לא מחויב המציאות שיעבור לפה. אתה מסכים איתי על זה או לא?

מר אבי בן זיקרי: לא עברתי לאישור.

מר יהודה בצלאל: לא קשור לאישור, יש את הנהלת העיר והנהלת העיר מנהלת את זה. אם יש דברים להציע, תציעו.

מר צבי יהודה אליאסף: יש לך חברי ועדות בכל הוועדות שהם לא מעודכנים, אנחנו מדברים על התנהלות.

גב' מרינט וקנין: אין פתרונות מעכשיו לעכשיו, זה מסע של שנתיים-שלוש.

מר עופר טלקר: מרינט, אף אחד לא אמר שהרווחה לא עשתה כלום, בחיים אנחנו לא יכולים להגיד, הם עושים 24/7.

מר יהודה בצלאל: עופר, האירוע הזה, גם כשהלכנו לבקר בבאר שבע, שבועיים לפני נפילת הטיל, וכל מי שהיה בזירה אחרת כשיש הרס משמעותי, אומרים לך, עזבו את דימונה רגע, הבניינים הפגועים בצורה משמעותית, זה אירוע של לפחות שנתיים. עכשיו זה תהליך, תהליך של החודש הראשון, תהליך של החצי שנה הראשונה, תהליך של מה שיקרה בשנתיים הבאות. עכשיו, יש אתגר של מלון, כל אגף הרווחה מגויס לזה, אגף החינוך מגויס לזה.

מר אבי בן זיקרי: יהודה, אתה יודע שהם מפנים אותם היום?

יהודה: אני יודע שיש הרבה אתגרים ויש הרבה בעיות, זה לא פשוט. אבל אנחנו בקשר מתמיד עם מס רכוש ועם עמידר, יש פה מקרים, חלקם יושבים פה, שמחר בשמונה וחצי יוצאים לראות בעיניים דירות של עמידר.

גב' מרינט וקנין: מחר בשמונה בבוקר יש לנו סיור עם מנהל עמידר.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר יהודה בצלאל: זה אירוע מורכב. התחדשות עירונית, אם תרצה נביא את זה לוועדה. זה חשוב. זה עונה אגב לשאלה למה חלק מהווילות הן נטושות, כי חלק מהווילות אמורות לרדת, בגלל זה אף אחד לא שם. זה לא תירוץ ללכלוך, אבל זה תירוץ למה הווילות בכלל לא בשימוש. לשאלה שלך, אבי. אני חושב שבאירוע כזה בסוף יש החלטה של הנהלת העיר. אם יש דברים שהם לא מספיק טובים, שאתם רואים ואנחנו לא רואים, תציפו, מקבלים בכיף ובאהבה. אבל זה לא אומר שההנהלה קורית פה, ההנהלה קורית בהנהלת העיר וכמו שציינתם בהתחלה. ועדת ביקורת, בבקשה תציעו רעיונות.

מר אבי בן זיקרי: בסדר גמור.

מר בני ביטון: אני ברשותכם, באמת ברשותכם, אני רוצה לקצר ולהגיד, אין נביא בעירו וכואב לי טיפה הלב. אירוע של 1,045 דירות, זה האירוע הגדול ביותר במדינת ישראל מבחינת נזק נדל"ן. תבינו, אחרי 4 שעות בזכות הצוות הזה, אני אומר כולם, בלי יוצא מן הכלל. כולל יהודה, כולל נחמה, כולל אריאל, כולל ימית, כולל מנהל האגף. האלוף היה אחרי שעה וחצי אחרי ואמר לי: אני תפסתי את הפיקוד, אני ניהלתי את הכל לבד, בני ביטון ניהל את הכל יותר מרמטכ"ל, הנה אני אומר לכם, מה לעשות, יש ידע, תרגלנו את זה, עשינו את זה כולנו ביחד. קיבלנו מחמאות מפה עד להודעה חדשה. כל העולם הגיע לפה, ביצענו את כל הדברים. אני אמרתי לראש הממשלה ואמרתי לכל השרים הנוגעים, זה אירוע כמו שאתה אומר, אבי, מגה אירוע, זה גדול. ואני חייב להגיד לך, אני אתן אחרי זה לשוקי, הוקס צוות שכל היום, אני נסעתי למלון, חמישי, שישי, שבת, על חשבונני הפרטי, לא במלון שלהם. הלכתי 15 קילומטר ברגל, כי אני לא נוסע בשבת, כדי לעשות. הבאתי להם את הגברת מרים פרץ, מרינט ונחמה, ארבעה ימים ישבו. מקס פרץ יושב שם ימים כלילות,, עושה מרצונו. אני אומר לכם, זאת הייתה בחירה של איש עם לב ככה. נחמה, אני והיא לא ישנים עד 00:02 03:00 לפנות בוקר. כרגע, על מה שאמרתם, שמעתי את זה. מחר בבוקר נחמה, יהודה בצלאל, מרינט, אריאל איתי עם ארבע המשפחות האלה.

מר אבי בן זיקרי: למה אתה מתכוון?

מר בני ביטון: לארבע המשפחות, אני לא רוצה להגיד את שמותיהן כרגע.

מר אבי בן זיקרי: לא, לא צריך להגיד את השם. על מה אתה מדבר?

מר בני ביטון: אנשים שמחר אומרים להם לזוז מהמלון. אני רוצה להגיד לך, אני ביום הראשון וואוצ'רים אפילו חתמתי ואמרתי תלכו גם לאנשים שלא היה מגיע להם. ארבע שעות לפנות את הדבר הזה. תקשיב, אני אומר לך, אם אני הייתי איש צבא, הייתי מקבל צל"ש מהרמטכ"ל. תשעה אוטובוסים מראש היו מוכנים, חדרים בתי מלון מראש היו מוכנים. המסר ובניית החפ"ק שאומר לך האלוף שי שנמצא תוך כדי אירוע נפילה בערד ואמרו שישה הרוגים, אמרתי לכו לערד. אנחנו בשליטה אדירה, ראש העיר עם רמקול כמו סדרן, כמו סדרן. משחקים, אוכל לכלבים, טיטולים, שרשראות. אני רוצה להגיד לך יהודה, להגיד לך נחמה ולהגיד לך, מרינט ולהגיד לכל מנהלי האגפים, המוקד העירוני הפך להיות מוקד של בעיות של 24/7 פתחנו מוקד של מס רכוש שם. לולא מערכת היחסים שלי עם שי ראש רשות המיסים, ואני אומר לך את זה בכנות, הוא היה

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

הראשון שהתייצב, ואני רוצה להגיד מילה טובה. ראש העיר מאיר כהן לשעבר הסתובב איתי, אין אחד שלא בא ולא הסתובב. איפה שאתה עובד בעמותה, תשאל אותם, הם היו פה והם ראו. אומר לי בני, הייתי בכל המקומות בארץ, הייתי איתו בבית שמש, היינו שם בבית שמש ופרגנתי מאוד מאוד לפתחון לב. אמרתי למנכ"ל שלך שהוא חברי וידידי, הנה אני אומר לך, להגיד לו תודה על כל מה שעשיתם. לא רוצה להגיד לסוכנות ולא רוצה להגיד לכולם, אני כרגע בתכנון של כל הסיפור הזה, יש קו כחול, יגיע לוועדה המקומית ואתה תראה. התמזל מזלנו שאנחנו קיבלנו אישור. בבת ים לפני שנה, עדיין לא פינו אותם, לא קיבלו, לא עשו, לא כלום. אין אתר אירוע, אז אתה יכול להגיד שבני הלך הצטלם, שלא הייתי שם, לא אני ולא חיים ביבס. כולנו, לקחתי את האנשים שלי, את נחמה, את שוקי, ללוד, לפתח תקווה, לבני ברק. שבועיים לפני נפילת הטיל באה נחמה ואמרה לי, בני, גדול עליי, שים מישהו בעל סמכות. שמתי מ"פ בצנחנים, האיש הזה, היקר הזה, ממלא מקום ראש העיר, יחד עם נחמה, יחד עם מרינט, הקימו את המסר. צריך גם להגיד למנהלת ולצוות זינמן תודה. ציפיתי, באמת, אני אומר אבי, ציפיתי שתרים לי טלפון. תגיד לי אדוני, מה אתה צריך? מה אתם עושים? ת

מר אבי בן זיקרי: אני הייתי 3 פעמים בבית הזה. מה אני צריך לעשות? לא אמרו לי.

מר עופר טלקר: באנו שלוש פעמים, בני.

מר בני ביטון: אני לא רוצה פוליטיקה עם הפינויים. אין פוליטיקה במפונים.

גב' אורית כהן: זה לא פוליטיקה.

מר בני ביטון: יושב פה מנהל מחלקת הניקיון. למחרת אני בחמש בבוקר הגעתי לאיפה ששולי, ניקינו וטיטאנו את הכל. מה שאתם רואים כרגע זה קבלנים מוציאים את הזבל שלהם.

מר אבי בן זיקרי: בני, בקנאים זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר בני ביטון: תן לי דקה.

מר אבי בן זיקרי: אתה יכול ללכת לטפל שם, בני? לשלוח מישהו שיטפל שם בכל מה שצריך, חשמל, השקיה.

מר בני ביטון: קנאים זה 12 וילות, יש לנו מחר בבוקר סיור בקנאים, הם היו אצלי, אמרתי להם זה 12 וילות, אני מדבר על עוד 1,045 דירות וכולנו יודעים איזה מסכנים האוכלוסייה וקשה להם. נכנסנו מתחת לאלונקה, אני רוצה להודות באמת לכל מי שעזר ותרם, הקמתי ועדת תרומות שאני לא שותף בכלל, שהגובר נמצא שם, שהמנכ"ל, היועץ המשפטי ומנהלת אגף הרווחה, שואלים אותי, נתת?

מר אבי בן זיקרי: אבל לא הלנו על זה.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: משאיות, אני משלם פעמיים. אני מפנה את האשפה, אני גם מטמין אותה. אמרתי לו, אלברט, לא מעניין אותנו כרגע, אני אשלם את ההטמנה. יושבת פה מנהלת איכות הסביבה ויודעת את כל הדברים האלה, כדי שיהיה כמה שיותר מהר לאנשים. יש טווח קצר, טווח בינוני וטווח ארוך. אפשר לסמן וי בטווח הקצר, חלקם חזרו לבתיהם. הטווח הבינוני, יחזרו להערכת בעוד שלושה שבועות. הטווח הרחוק, אבי, שהוא הבעייתי, והנה אני אומר, איך אמרת לי בישיבת מועצת העיר? כל הדירות בשחר, למי בונים? הן ריקות. אין לי דירה פנויה, תיכנס ליד 2, תראה לי דירה אחת פנויה. ברזילי שנתנו לו היתר בנייה רצה למכור את ה-50 דירות, התחננתי אליו, אמרתי לו נדב, תשב עם יהודה בצלאל, אני צריך את ה-50 דירות, אני משכיר אותן לחמש שנים. לא אני, המדינה. כדי שניתן לאנשים האלה קצת אחווה, קצת חירות. לבוא ולשפוף ולהגיד שאנחנו מתלהמים. תודה רבה, אנחנו מורידים את ההצעה מסדר היום. להצעה השנייה, דיברנו יותר מדי בהצעה הזאת.

[2] **של חבר מועצת העיר מר צבי יהודה אליסף בנושא: הקפאת פרויקט פארק המים.**

מר בני ביטון: הצעה של חבר מועצת העיר צבי יהודה אליסף, הקפאת פרויקט המים.

מר צבי יהודה אליסף: אני חושב שאמרתי הרבה מהדברים.

מר בני ביטון: אתה כבר דיברת את הדברים, אין מה לחזור על הדבר הזה, לא צריך לפתוח דיון.

מר צבי יהודה אליסף: אני באמת רוצה לשאול אתכם שאלה, בדיוק את הדברים שאמרתי, אני מדבר מהלב. מישהו בעד הפארק? באמת, תשימו רגע על השולחן, מותר להגיד הכל. מישהו בעד הפארק?

מר בני ביטון: חבר'ה, זה ישנה את דימונה מבחינת תיירות. אני רוצה לתת שירות לתושבי דימונה.

גב' מיכל אבו: זה משדרג את העיר, למה לא?

מר בני ביטון: אני מוריד את זה מסדר היום.

גב' אורית כהן: אתה לא יכול, הוא לא דיבר.

מר בני ביטון: בבקשה, עשר דקות שלך, זו ההצעה שלך.

מר צבי יהודה אליסף: אני שאלתי שאלה, אף אחד לא הרים את היד, אז כנראה שאתם נגד. אני שאלתי מי בעד הפארק? אם לא הרמתם את היד אז כנראה שאתם נגד.

מר יהודה בצלאל: יהודה, זה לא הצבעה.

מר צבי יהודה אליסף: אני רק מבקש לדעת מי.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר יהודה בצלאל: הנושא שלך זה הקפאה, נכון?

מר בני ביטון: בדיוק, זה הנושא. אתה יודע מה הפחד שלכם? שיהיה פתאום פארק מים, קאנטרי קלאב, פאנקי מאנקי. הנה אני אומר לך, יהיה גם באולינג בדימונה.

מר צבי יהודה אליאסף: אני אעזור לך לגייס לזה כסף.

מר בני ביטון: צבי, אני אומר, אני אפסיק ואני אעלה להצבעה. אתה לא מדבר, אתה מנהל סימפוזיון פה, אז תדבר בבקשה.

מר צבי יהודה אליאסף: היה לי את הטובים ביותר ללמוד איך מנהלים סימפוזיון. שאלתי גם את מנהלי האגפים, האם יש ביניכם שבעד?

גב' שולה אילוז: אני רוצה לענות, כי יש פה סימפוזיון כבר. אני בעד כל דבר שיהיה כלכלי וטוב לעיר דימונה. לא ראיתי את התוכנית הכלכלית, אבל אני סומכת ובטוחה שיהיו פה אנשי מקצוע שיבדקו את הכל כמו שבדקו לפני.

מר צבי יהודה אליאסף: תודה שולי על הכנות. גם אני הייתי בדיוק במקום הזה שסומך, אבל יש פה 200-300 מיליון שקל, זה לא שקל או שניים.

מר צבי יהודה אליאסף: בלי יש אחריות על הכתפיים, אני חבר מועצת עיר, הכסף הזה שלכם, התושבים, אני אחראי עליו, אותי ישאלו שאלות.

גב' מיכל אבו: נראה שבאתם היום להיות נגד כל הטובים, זה לא פייר.

מר בני ביטון: טוב, צבי בבקשה.

מר צבי יהודה אליאסף: אני לא יכול לדבר.

מר בני ביטון: אם אתה לא יכול לדבר אז אני מוריד את זה מסדר היום.

מר צבי יהודה אליאסף: קיצרתי בשתי דקות, העברתי שמונה דקות לגובר להסביר על התוכנית העסקית.

מר בני ביטון: לא, אף אחד לא מסביר. יש ארבע הצעות, אני אביא את זה בזמן שאני רוצה, תהיה תוכנית עסקית פה, כל חברי מועצת העיר יראו את זה, מתי שאני רוצה אני אעביר את זה. אני מוריד את זה מסדר היום. מי בעד? מי נגד?

מר צבי יהודה אליאסף: אתה לא תוריד סעיף מסדר היום כשאני עוד לא דיברתי.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: אתה סיימת.

מר צבי יהודה אליאסף: אני לא סיימתי ואתה לא תוריד את הנושא מסדר היום.

מר בני ביטון: אנחנו נביא את כל התוכנית העסקית למועצת העיר, אני אביא גם את האדריכל, אני אביא גם את המצגת ותלמדו מה זה פארק המים הזה.

מר צבי יהודה אליאסף: ראש העיר, אני מוכן, אני איתך. אני מוכן למשוך את זה מסדר היום. אני רק אומר לך, תביא את התוכנית העסקית לכאן לנהל דיון אמיתי, בינתיים רק תעצור.

מר בני ביטון: התבלבלת כרגע, אני לא בצבא שאתה תנהל אותי. אנחנו כבר הצבענו, אנחנו ממשיכים, אנחנו נביא את זה למועצת העיר, את כל התוכנית העסקית ואת כל הפרטים ותקבל.

מר צבי יהודה אליאסף: אני מכיר את התוכנית העסקית, אני רוצה להכיר אותה.

מר בני ביטון: אני אישרתי לך לקחת אותה בשקיפות.

מר צבי יהודה אליאסף: ברור, אחרי שפניתי למשרד הפנים. לא רצית לתת לי אותה. אדוני, כשאני ביקשתי לראות את הסכם הגג ואת התוכנית הזאת, פנית למנכ"ל שלי ואמרת לו שאם צבי יהודה לא נרגע אני לוקח לך את המוסדות, אם אתה לא מפטר אותו. כדי לבקש מסמך מסכן, כדי לראות תוכנית עסקית, בגלל זה אני יושב בצד הזה, כי אני לא מוכן להצביע על 200 מיליון שקל על עוד 13 מיליון ועוד 18 מיליון ועוד 17 מיליון, כשהפרויקט הזה הוא פיל לבן.

[3] של חבר מועצת העיר מר עופר טלקר בנושא: פתיחה מחודשת של בית המרקחת התורן.

מר בני ביטון: עובר אליך, בבקשה. פתיחה מחודשת של בית המרקחת. בבקשה, עופר.

מר עופר טלקר: בבקשה. ההצעה היא פשוטה, למנוע את הביטול שעשית של בית המרקחת בקופת חולים ד', זו ההצעה שלי, זהו.

מר בני ביטון: מאה אחוז. אם תוכל להביא אותה, תביא אותה. מי בעד?

מר צבי יהודה אליאסף: ראש העיר החליט החלטה לא חוקית ואנחנו מבקשים לבטל אותה. ההחלטה שלך לפתוח את הסופר פארם היא החלטה לא חוקית.

מר עופר טלקר: בני, זאת הצעה שלי, נכון?

מר בני ביטון: אתה רוצה לראות שזה לא חוקי?

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר עופר טלקר: בני, ההצעה שלי היא לפתוח מחדש את בית המרקחת בקופת חולים.

מר בני ביטון: מאה אחוז, אין בעיה. אני אלך לחדווה ואבקש ממנה לפתוח לנו את זה. מי בעד?

מר צבי יהודה אליאסף: לפרוטוקול, מי בעד?

מר בני ביטון: אני אכתוב מכתב לחדווה, למנהלת המחוז ולמנכ"ל לפתוח את בית המרקחת.

גב' מיכל אבו: אבל מה עם כל חולי מכבי? זה רק לחברי קופת חולים כללית.

מר יחיאל צרויה: תראה בני, אנחנו עברנו איזושהי תקופה של שישה שבועות שאף פעם לא הייתה בדימונה כזאת מחלוקת. אני חושב שהיא קצת מחלוקת לשם שמיים ובסופו של דבר היא יצאה מהקונטור של שם שמיים. לנו יש בעיה אחת גדולה. אני בעד שיהיה בית מרקחת בשבת. דרך אגב, אני רוצה להקריא לך את החוק. החוק בישראל, תקנות הרוקחים, תנאי פתיחה וניהול של בתי מרקחת וחדרי תרופות, 1982, מסדיר את פעילותם של בתי המרקחת התורניים כדי להבטיח זמינות תרופות חיונית כולל בשעות הלילה, סופי שבוע וחגים. כלומר זה לא רק בשבתות, גם בלילה חייב שיהיה רוקח תורן. חובת תורנות הרשויות המקומיות, בתיאור ממשרד הבריאות קובעת רשימת בתי מרקחת תורניים באזורן. שעות הפעילות הן לא כאלה מתאימות כי מכיוון שהם אומרים עד שעה 20:00, בתי המרקחת כולל הסופר פארם עובדים גם עד 23:00, כך שזה לא רלוונטי. שעות הלילה וסופי שבוע, בין השעות 8:00-20:00 בבוקר למחרת וכן בשבתות וחגים. לרוב לא מדובר בפתיחה מלאה, אלא ברקוח כונן שניתן להקפיץ טלפונית למתן תרופות מרשם דחופות בלבד. פרסום ונגישות, בית המרקחת חייב לפרסם באופן ברור את שמו, את כתובתו ומספר הטלפון של הרוקח התורן. חובת הטיפול, הרוקח התורן מחויב לתת מענה למרשמים דחופים. עכשיו ניתן להתעדכן בבתי המרקחת דרך המוקד העירוני. כנראה שאנחנו לא ידענו את החוק ותמיד כשניהלנו משא ומתן, בני, אני יודע שעבדת על זה שנים על גבי שנים, ניהלת משא ומתן של מבקש ולא דורש. החוק מסמיך אותך לקבוע. בית מרקחת לא יוכל להתנהל כבית מרקחת אם הוא לא מקשיב לך. מי יהיה תורן? למה קבעו תורנות? כי בתי מרקחת לא רוצים שיהיו תורנים. בתי מרקחת, לא רוצים לעבוד בשבת, זה לא משתלם לו. אז אדוני, אתה עובד בשבת הזו ואתה עובד בשבת הזו ואתה עובד בשבת הזו ואתה עובד בשבת הזו ונותנים שירות לכולם. אין אף אחד מקופת חולים מסוימת שלא יקבל שירות. זה, אם אומרים שלא מקבל שירות, אתה יכול לכפות עליו, אתה בעל הבית. הנקודה היא כזו, אפשר או לכפות על כל קופת החולים שיפתחו בתורנות את בתי המרקחת כולל את בורנשטיין, גם לו יש רישיון לבית מרקחת, גם הוא יכול להיות בית מרקחת תורן.

מר יהודה בצלאל: הבעיה זה הלוגו?

מר יחיאל צרויה: אני אגיד לך מה הבעיה. החוק מאפשר לבתי המרקחת למכור רק תרופות, לא דברים אחרים בדברים אחרים אין שוויון.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

גב' מיכל אבן: ומי שנתקע בלי טיטולים, בלי מוצץ?

מר יחיאל צרויה: בני, שתדע לך מה שהכי פגע בי, אנחנו 13 שנה שותפים. אני חבר שלך מגיל 16, אני מכיר אותך. אתה זוכר? הייתי עוזר מציל שלך, נכון? 16 שנה ואתה יודע כמה אני מעריך אותך וכמה אני מכבד אותך ובכל מקום לא תשמע שאמרתי מילה לא טובה עליך, תמיד דברים טובים, לא משנה מה. אתה הולך לערוץ 13, ערוצי התבהלה, למה להגיד שיש בדימונה סכסוך? אני איימתי עליך פעם? מי איים יותר? אתה איימת בשיחות פנימיות, אנחנו לא איימנו. אנחנו ביקשנו ממך, התחננו לך, בני יש פה שבת, השבת תתבע את עלבונה, אני מאמין בזה בכל ליבי.

מר יחיאל צרויה: יש אופציה של בתי מרקחת שמוכרים תרופות חיוניות, כולל מטרנה.

מר בני ביטון: כנראה שאתה לא מכיר את החוק ואתה לא יודע.

מר יחיאל צרויה: אני מכיר. אתה לא מכיר את החוק.

מר בני ביטון: מאה אחוז, אני מסמך אותך, לך אתה לקופת החולים.

מר יחיאל צרויה: אני אגיד לך מה ההבדל בינינו. שכשאתה רוצה, אתה יכול לעשות גם מנמלה פיל, אתה צריך לרצות.

מר בני ביטון: פתוח בערד, פתוח בבית שמש, בערד מוכרים תרופות, רק תרופות, בקניון פתוח.

מר יחיאל צרויה: בני, תן לי לסיים, אני לא מדבר הרבה. חבר מועצה 27 שנה, לא דיברתי הרבה.

מר אסי איפרגן: יחיאל, אני מנסה להבין אותך ולא מצליח. נכון שלדתיים יש רגשות וזה מפריע, אבל יש פה גם ציבור חילוני.

מר יחיאל צרויה: אתה צודק, תן לי לסיים.

מר אסי איפרגן: הם לא, הם כלום.

מר בני ביטון: איפה היית כשהרב חמד שהיה ראש מועצה דתית, ארבע חנויות חזיר, פתחנו את הרוקיום, החוף היה פתוח, הקאנטרי. סגרנו את הכל בתקופה שלי. מה זה אומר?

מר יחיאל צרויה: שנייה, אני אגיד לך מה זה אומר.

גב' אורית כהן: בני, העניין הוא להקשיב לעיר, לתושבי העיר.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר תומר אלמליח של הסופר פארם זה לא העניין. העניין שיש פה בדימונה, באמת, זו עיר שיש בה אהבה בין האנשים. עכשיו, מה שקורה, אנחנו לקחנו את הסופר פארם הזה, אף אחד לא מתנגד שיהיה פארם, אנחנו מתנגדים לסופר, זה שני דברים שונים לגמרי. אני אומר לך, באים דודים שלי מאשקלון, הם מתאהבים באנשים פה. יש פה אנשים כל כך טובים.

מר יחיאל צרויה: יש פה משהו מיוחד.

מר תומר אלמליח: מגנה עלינו. אני רק אומר דבר אחד, ביום כיפור מישהו ירשה לסופר פארם לפתוח? השבת יותר חמורה מיום כיפור. עכשיו דבר שני, אנחנו חייבים לשמור על הצביון שלנו, כי דימונה היא עיר מסורתית פלוס, כולנו פה שומרים שבת. עכשיו העניין הוא לא פה, אפשר לפתור את זה. לא צריך להגיע לדציבלים של ללכת לתקשורת, לא משנה, אני לא יודע, אני לא שם. אני לא מכיר את הדברים האלה, באמת שלא. אני רק שומע מאנשים. אני אומר חבל, לשמור על הצביון של דימונה כי זו עיר כל כך מיוחדת שכל פעם שאני נוסע לאשקלון, דודים שלי מנסים לשכנע אותי לעבור לשם ואני לא מוכן.

מר בני ביטון: אני רק אגיד לך משהו. אני אגיד לך, הוא יודע, הוא מנהל בית כנסת שהרב חמד ויחיאל אמרו לי, אל תיתן לו את בית הכנסת ואני הבלגתי.

מר יחיאל צרויה: בני, שם אתה עכשיו. מה שעשית עכשיו זה אחד הדברים שהכי אסורים לעשות.

מר צבי יהודה אליאסף: אתה מבין?

מר יחיאל צרויה: בדיוק זה ההבדל בין חושך לאור.

מר יחיאל צרויה: העניין שלנו, עוד פעם, אין פה מלחמות של דתיים וחילונים.

מר בני ביטון: אתם גרמתם.

מר יחיאל צרויה: אנחנו לא גרמנו. אתה עוד פעם מפריע לי, תן לי לדבר. אתה העדת שיש פה בריכה פתוחה. אנחנו לא הצבענו נגד הבריכה, למה לא הצבענו נגד הבריכה?

מר יחיאל צרויה: כי זה ציבורי.

מר יחיאל צרויה: אנחנו לא הצבענו נגד הבריכה כי הייתה בריכה כל הזמן.

מר בני ביטון: לא היה קאנטרי כל הזמן, לא הייתה בריכה מחוממת.

מר יחיאל צרויה: אז מה אתה רוצה, שנתנגד גם לבריכה?

מר בני ביטון: תסגרו את הכל. אם כואב לך בשבת, סגור את הכל.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אבי בן זיקרי: הוא אומר הפוך, שהוא איתך בקואליציה והוא לא דיבר על זה.

מר יחיאל צרויה: בני, אתה לא נותן לי לדבר. בבקשה.

מר עופר טלקר: לא, אבל זה מתאים לו לתקשורת.

מר יחיאל צרויה: בריכה על פי חוק, גם מותרת לפתוח בשבת. בריכה זה בתי עינוגים, מותר לפתוח בשבת.

מר יהודה בצלאל: עכשיו זה החוק או ההלכה? כבוד השבת אז כבוד השבת, מה פתאום אתה מצטט לי חוקים?

מר יחיאל צרויה: בואו נסכם בינינו שאתה תלך על כבוד השבת, אני אלך על החוק.

מר יהודה בצלאל: לא מקבל את המשחקים האלה, השטות הזאת שאתה אומר, כי בכל בית מרקחת אין פיקוח שבת, אין פיקוח נפש.

גב' אורית כהן: יהודה, יש לך סרטון לפני שהיית כאן מבית כנסת שאתה מדבר ואתה רוצה לחסום את השיפוץ של בית הכנסת כי אין לו אישורים. פתאום אתה מדבר מפוזיציה אחרת, פתאום שום דבר לא מעניין אותך.

מר בני ביטון: יחיאל תסיים, אנחנו עוברים להצבעה.

מר יהודה בצלאל: אין לך טיעון הגיוני להגיד?

מר יהודה בצלאל: רק משפט אחד, אין לך מושג כמה אני רוצה לשמוע את יחיאל. גם אם אני לא אסכים איתו, אני הכי רוצה לשמוע אותו בעולם ואני גם הכי מאמין לכאב שלו, זה לא אומר שאנחנו נסכים, אבל אני מאמין לכאב שלו. אז זה לא אומר שום דבר.

גב' אורית כהן: אתה לא מאמין לכאב שלי, אתה היית צריך להיות זה שמביא את זה לדיון במועצה.

מר יהודה בצלאל: לא רוצה את המועצה, את לא מעניינת אותי. הוא ההנהלה, הוא מעניין אותי. ועשינו ישיבה יום למחרת ולצערי הם לא באו.

מר צבי יהודה אליאסף: עשית ישיבה אחרי שכפית את הרב אלפנט לאשר לך, שגם הוא לא אישר לך עד היום. רצית לבוא לחברי המועצה ולהגיד להם, הרב אלפנט אישר לי, מה אתם רוצים, אתם יותר צדיקים מהאפיפיור? אחרי שאנסת את הרב אלפנט.

מר בני ביטון: אני אנסתי?

ישיבת מועצה מן המניין מסי' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: הוא לא אישר לך.

מר בני ביטון: צבי, שאני לא אגיד לך שהעברתם את השם של הרב אלפנט וזייפתם את החתימה שלו, אני לא אגיד את זה.

מר יחיאל צרויה: בני, תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. בבקשה. אל תספר אף פעם מה אמרו לך, זה לא מכובד. בני, מה שאני אומר לך, יש בך את הכוח, יש בך את היכולת, העיר שלנו מצליחה בזכותך. זו לא מחלוקת של פוליטיקה, לא ביקשנו כלום, לשם שמיים פרופר. יש פה שבת, השבת היא מקור הברכה.

מר בני ביטון: אנחנו בעד ההצעה של עופר.

מר יחיאל צרויה: מה שאני רוצה להגיד בני, החוק איתך, הכוח שלך, היכולת שלך, אתה מסוגל בני, זה קטן עליך, זו לא בעיה.

מר בני ביטון: אתה אפילו לא יודע, אתה לא יודע כמה לא הצלחתי. אם היית יודע, הקש ששבר את גב הגמל היה ששתי חרדיות מש"ס נסעו באזעקה בשבת לבאר שבע, הרימו אליי טלפון ברעד, אל תגיד לרב חמד את זה, נסענו בשבת, כמעט טילים היו עלינו.

מר אבי בן זיקרי: למה שלא יהיה בית מרקחת בלי קשר? 11 שנה אתה בשלטון, לא היה בית מרקחת. מה פתאום עכשיו אתה קופץ?

מר יחיאל צרויה: בגדול, אמרתי לך, יש בך את הכוח, מי שאמר לך שאל תגיד לרב חמד פשוט לא מכיר את ההלכה, כי אם יש דבר של פיקוח נפש, הראשון שצריך ללכת זה הרב עם הזקן הכי ארוך, אין לזה משמעות. יש פיקוח נפש, ודאי שהוא דוחה שבת. אני עוד פעם אומר לך, בני, היה בינינו, אתה זוכר, קראת למתווה, מתווה יחיאל, נכון? אתה זוכר? שאתה תבקש מהבן אדם של הבית מרקחת שימכור תרופות, אנחנו בעד.

מר בני ביטון: אבל אני ישבתי שעתיים איתו, הרב חמד והרב עזרא ראו מה הוא מוכר, אני לוקח אותך, בוא איתי מחר.

מר יחיאל צרויה: אבל הוא מוכר 40% פרפורמריה.

מר בני ביטון: זה טיטולים, זה מטרנה. בושם אחד הוא לא מכר.

מר אסי איפרגן: אתה יודע, אומרים שהחיים והמוות ביד הלשון. יש לך כוח, אתה מדבר עכשיו בשם ציבור מסוים. אבל יש פה את מיכל, יש פה אותי, אנחנו אנשים לא חובשי כיפות. למה לך מותר לדבר בנושא הדת, ואני לא יכול להגיד שלחילונים יהיה סופר פארם?

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר אסי איפרגן: הנושא של הסופר פארם לא מעניין אותי, בני. הסופר פארם מקומם אותי כי אתם טיפסתם על העץ. שרק דת, אבל זה לא נכון. אליאסף וכולנו התעצבנו שבני לא שיתף אותנו, התעצבנו גם אנחנו, אבל הוא בא ביום ראשון, אמר חבריה אני מודה, זה היה במוקד. אתם זוכרים את המשאל טלפוני שהיה? אתם התנגדתם ובגללכם הגענו למועצה, כי אתם לא נתתם את אישורכם בתמיכות בטלפונים, בגללכם הגענו למועצה. ומי לא בא? שלושת החבריה האלה שהתנגדו בטלפון. למה לא באתם?

מר אלברט לוי: בבקשה כולם, אני רוצה להגיד כמה דברים. שמעתי פה הרבה דברים שבאמת כואבים לי ואני אגיד לכם משהו. אני ישבתי ביום שבת, בא אליי אבנר, סיפר לי את הסיפור. שמעתי מה ששמעתי, התקשרתי לבני, אמרתי לו בני אני רוצה שמחר כל החברים יגיעו כדי שנשב לפתור את הבעיה. אני מגיע, פגשתי אסי בכניסה, הרמתי טלפון ליחיאל, שאלתי אותו אם הוא מגיע והוא אמר לי לא. נכנסנו וחיכינו ולא ידענו איך להגיד לבני שאתם לא מגיעים. עכשיו אני אגיד לך מה הבעיה, כשאני בא ויושב עם בני ואני רואה את הביזיון, כי אני אומר דבר אחד, גם לי כאב אבל אני באתי לדבר איתו, אני באתי להגיד לו מה אני חושב וזה בסדר שיש ויכוחים.

מר צבי יהודה אליסף: גם אנחנו באנו לדבר איתו.

מר אלברט לוי: סליחה, אני לא הפרעתי לך.

מר צבי יהודה אליסף: אתה הפרעת לי, אני אפריע לך כמה שאני רוצה.

מר אלברט לוי: חטפתי את הסכין ממכם, מספיק.

מר צבי יהודה אליסף: באנו לדבר איתו, כתבנו הודעות. הבן אדם לא הסכים לדבר. אתה ישבת איתי בחדר כשהוא לא הסכים לשבת איתי.

מר אלברט לוי: אני ישבתי איתך?

מר צבי יהודה אליסף: אתה ישבת איתי בחדר עם ראש העיר כשהוא לא הסכים לשמוע אותי, קם והלך.

מר אלברט לוי: לא, אתה מדבר על יום ראשון בכלל.

מר אלברט לוי: אז הוא היה אלברט, הוא בא לדבר.

מר צבי יהודה אליסף: את ההודעות שאני שלחתי לו ואמרתי, בני תעצור, זה פוגע באנשים. תעצור, זה לא בושא.

מר אלברט לוי: אני אגיד לכם דבר אחד, יום למחרת הרים אליי טלפון הרב אלפנט הרב. אני שומע שאנסו אותו, אף אחד לא אנס, אף אחד. הוא אומר לי, אלברט, אני רוצה שתבוא איתי לבני. אמרתי לו כבוד הרב, ביקשת, אין בעיה. הוא אמר לי שיביא את רבי דוד, אמרתי לו בשמחה בטח. הוא מרים טלפון לרבי דוד

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

תורג'מן, הוא בכלל לא היה בדימונה, הוא היה בירושלים. הוא אומר לי תשמע, שנינו הולכים לבד. התיישבנו, סיכמנו דברים, אמר לי אלברט אני מוציא את זה לפועל בעיתון. אני הודעת ליחיאל ולעזרא מה שסוכם. סוכם, אחד, שהדלתות יהיו פתוחות. שתיים, שיימכרו רק תרופות בקופה.

מר יחיאל צרויה: כלום לא קרה. יש קופאית, יש הכל.

מר אלברט לוי: סיכמנו כמה דברים ממש לטובה, ואני אגיד לך עוד משהו. הרב אלפנט אילץ את בעל הבית, הזכיי, להביא בחורה רק שתשגיח כדי שאף אחד לא יעבוד על שום קופה ולא דיילת.

מר יחיאל צרויה: הוא פרסם דרושות קופאיות לעבודה בשישי שבת.

מר אלברט לוי: הוא קלט שתי רוסיזיות לא יהודיות. אני אומר לך דבר אחד נוסף, ביום חמישי, הזמין אותי עזרא חמד ואומר לי אלברט אני רוצה לבוא איתך ושנלך לבני. אני מרים טלפון לבני, אומר לי אין בעיה, תגיעו ב-30: 10. כשיצאתי מהבית הוא התקשר וביקש להעביר את הפגישה ליום שישי. שאלתי מי יבוא, הוא אמר שרק הוא, אני ובני. הלכנו, ומי הגיע? הגעת, נכון?

מר יחיאל צרויה: הוא לא רצה לתת לי להיכנס.

מר אלברט לוי: לא, נתנו לך להיכנס עם כל הכבוד. מי מגיע אחר כך, מאחוריך? צבי יהודה. בחוצפתו מה הוא אומר? כשאלברט לוי יצא מכאן, אני אדבר עם ראש העיר.

מר צבי יהודה אליסף: אני חייב לדבר מולך?

מר אלברט לוי: אמרתי לך, אין לך טיפת תרבות.

מר אלברט לוי: הייתה פגישה נוספת עם הרב אליפנט, הוא אמר לי, מהוא ורבי דוד מסכימים ומוציאים מכתב שאנחנו בעזרת השם כולנו נעשה מאמץ כדי שנפתח את המיראז', אבל אני אומר לכם, עכשיו ואני אחזור, שמעתי גם פה איזה נאומים יפים, זה בסדר גמור. אני, לוי אלברט, מודיע קבל עם ועדה, הסופר פארס צריך להמשיך ואני אגיד לכם גם למה. כי אני לוי אלברט, מייצג גם את אלה וגם את אלה. אתה יושב פה, לא רק על כובע של דתי. אתה יושב פה כחבר מועצת עיר כדי לייצג את כל העולם ואני מייצג את כולם. גם ככה הייתי במפעל כשכל החרדים במדינה היו נגדי, אני עמדתי בראש מורם, למרות ששמו שלטים בירוחם, אלברט לוי מכר את נשמתו לשטן, אני לא מכרתי את נשמתו לשטן, אני מכרתי את נשמתו לעובדים שלי וזה מה שאתם צריכים להבין. אתם חרדים? אין לי בעיה, אני איתכם. אתם כיפה סרוגה? אני איתכם, הכול בסדר. אבל תהיו איתנו.

מר צבי יהודה אליסף: רגע, אלברט. אתה בעד פתיחת עסקים בשבת? אני אומר בוא נביא הכל לדיון ונקבל החלטה מסודרת, אני הרבה יותר ליברלי ממך.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: יהודה, אתה לא היית בדימונה כשהרב חמד היה ראש מועצה דתית בדימונה.

מר צבי יהודה אליסף: אני לא זוכר את זה.

מר בני ביטון: לא, אתם לא זוכרים, אני אומר לכם. חברי מועצת העיר, לא לבד, כולנו ביחד עשינו למען הדת.

מר צבי יהודה אליסף: אנחנו יודעים ומעריכים את זה ובסך הכל מה באנו ואמרנו, שב וקבל החלטות ביחד. אני מוכן להרבה יותר דברים ממך בנוגע לציבור החילוני, אבל בכבוד הדדי ובדיון ולקבל החלטות. יש לך חוק עזר עירוני שאסור לפתוח פה ביום שלישי שווארמה.

מר אלברט לוי: אני מסיים, אני באמת רק אומר דבר אחד. הדת שלנו, ברוך השם, זה הדבר הכי יפה שבעולם, אני אומר לכם. אני אגיד לכם דבר אחד שאמר לי זכר צדיק לברכה, כשאני נכנסתי אליו פעם ראשונה, הוא אומר לי, אתה שומר? אמרתי לו, לא. אתה אוכל כשר? לא. הוא אמר לי במרוקאית, אבניני, מה שאתה יכול לעשות תעשה. ואני אומר לכם, זה היה מת לבד אם היינו יושבים בשקט. ברגע שעשיתם את השבת, הקמתם עליכם את החילונים.

מר יחיאל צרויה: אנחנו אשמים.

מר אלברט לוי: לא, אני אשם.

מר יחיאל צרויה: בני הרים את הקמפיין.

גב' אורית כהן: הוא כתב את הפוסט הראשון.

מר אלברט לוי: שנייה, מילה אחרונה. אני אומר בבקשה, צריך להתעשת ולעשות הכל בדרכי נועם, על מנת שיהיה שקט.

גב' אורית כהן: אלברט, אתה אמרת שצריך לשמוע את כולם, זו בדיוק הנקודה. אם הוא היה שומע את כולם ולא מחליט החלטות, כאילו הוא היחידי פה בשלטון ופה אנשים הם לא נבחרו ציבור, זה לא היה קורה. מי שהוציא את דיבתה של דימונה זה הוא.

גב' מיכל אבו: אבל אורית, אם כל כך רציתם שיקשיבו לכם, למה לא באתם?

מר בני ביטון: אני אומר לכם, אני מבסוט שעשיתי את זה בלייב, צוחקים גם על הקואליציה וגם על האופוזיציה. בושה איך שאתם נציגי ציבור מנהלים את הדברים.

מר עופר טלקר: הבושה הגדולה זה העומד הראש. תושבי דימונה רואים את העומד בראש ומתביישים בך.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: אני מרוצה עכשיו שרואים את כולם. שיראו אתכם איך נציגי הציבור מתנהגים.

גב' מיכל אבן: אז עכשיו רואים, יש שקיפות מי בעד רוב דימונה ומי פחות ומי רוצה באמת להפיל תב"רים ומי רוצה להצביע בעדם ולקדם. אבל אני רוצה דווקא לספר לכם סיפור, אני לא רוצה לחזור אחורה. אני רוצה לספר לכם, הרבה אנשים לא יודעים, אבל אני ויחיאל חברים מאוד מאוד טובים, לפחות 40 שנה. הציבור שלי ליחיאל הוא דווקא דרך אשתו, שהיא חברה טובה מאוד שלי. ויחיאל, אני יכולה לספר לך ולומר לך את זה גם בפנים, שאני ממש אוהבת אותך ותמיד אהבתי אותך והסיבה העיקרית לכך הייתה שאתה הצגת לי את היופי שבדת. אתה תמיד מבחינתי היית סוג של ליברל, סוג של צוחק.

מר יחיאל צרויה: לא השתנתי לרגע.

גב' מיכל אבן: אבל ברגע שאני רואה, ברגע שאני רואה שיש פה איזושהי בחירה לסקטור שלך, שאני מאוד מכבדת אותו ואוהבת אותו, ויחד עם זאת, לא מעניין אותך שאם אמא נתקעה בלי מוצץ, בלי טיטולים, בלי נייר טואלט, מי אתה חושב בדימונה שיגיע לסופר פארם בשביל לטייל, בשביל לקנות שוקולד? מי יוצא לקנות בושם ביום שבת? מי שכבר רוצה לצאת לטייל יכול לנסוע לבאר שבע, זה אנשים חילוניים. בן אדם שהוא דתי ובן אדם שצריך או בן אדם שרוצה רק לשמור את השבת. הוא יבוא ויקנה רק תרופות, הוא לא ילך לטייל בסופר פארם. ואם פתחנו אותו ויש אנשים שעל הדרך קנו איזו טבליית שוקולד, זה מה שיכאב לכם? ולהפוך את זה ולפתוח, עכשיו תראה, אני במקרה באופן אישי הלכתי פעם לקנות לגיסתי, גיסתי הייתה צריכה תרופות, היא בקופת חולים מכבי ואני בכללית, ואני נאלצתי להתחנן לרוקח ולכתוב הודעות אסמס, שייתן לי תרופה על השם שלי ולהוציא לי מרשם ולעשות עבירה כי את קופת חולים מכבי לא קיבלו. אז חבריה, תכבדו חילוניים, תכבדו אנשים חילוניים, אנשים לא יוצאים לסופר פארם לבלות, אנשים חילוניים שיוצאים לבלות מניעים את האוטו, נוסעים גם בחוץ לעיר. אבל דווקא אנשים שחושבים לשמור שבת, אין לנו שישתמשו בסופר פעם, ולהם אנחנו צריכים לדאוג, ואנחנו צריכים לדאוג לכלל תושבי דימונה. ובני בנימה אישית, אני רוצה להודות לך, אני יודעת מה עובר עליך, אני רוצה לחזק אותך בשם כל תושבי דימונה. ויחיאל, אני אוהבת אותך ואמשיך לאהוב אותך. תשמור על החבריה שלך, תמשיך להגן על האינטרסים שלהם ויחד עם זאת אל תכפה עלינו, אנחנו לא אמורים לקבל את הכפייה של אף אחד, אנחנו אמורים לאהוב אתכם, לחיות ביחד וזו העיר דימונה, אין אותה בשום מקום אחר בעולם. סופר פארם זה לא רוקיום, זה לא היכל תרבות. היכל תרבות, אתם יודעים שבהיכל התרבות היה פיתוח עד לפני כמה שנים. אני זאת שסגרתי בימי שישי כי ראיתי לנכון שהעיר כן צריכה חיבוק. אז בואו נמשיך, נחזור להרמוניה, נאהב אחד את השני.

מר בני ביטון: תן לי רק דקה ואתה תסכס.

מר יחיאל צרויה: אבל אנחנו ברגע האינטימי.

מר בני ביטון: איזה חמוד. אני חייב להגיד בנימה אישית, קודם כל תודה מיכל. אני לפני 14 שנה חזרתי בתשובה, שני החתנים שלי חזרו בתשובה וכל הבית שלי. אפילו יחיאל קנה לי מתנה מכונת גילוח, עד היום

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

אני מתגלח עם מכונת הגילוח שלך, אני לא שוכח אותך. אני הראשון, שפותח את בית הכנסת, לא כמו, אני לא רוצה להגיד לך אחרים, שבאים רבע שעה, 20 דקות.

מר אבי בן זיקרי: לא צריך לדבר על אף אחד, אם אתה מדבר על בית כנסת אז על אף אחד.

מר בני ביטון: נגיד רק דברים טובים, צודק אבי, רק דברים טובים. תראה, כולנו זו עיר ששומרת. שימו לב ליד הקאנטרי קלאב, יש בית כנסת, הם שומעים את הרעש של הקאנטרי. אני ביקשתי בזמן התפילה, אני מבקש שלא תהיה מוזיקה בחודשי הקיץ. אפילו אתם לא ידעתם את זה. אני ביקשתי מכל המסכים בדימונה תשימו כניסת השבת, יציאת השבת ופרשת השבוע. אני ביקשתי, הנה אני אומר לכם. אני אולי מסכים ואני מסכים עם אסי ועם מיכל שהייתי צריך לעשות שיח, אני חשבתי שאני בא לבשורה. אני חמש שנים, אם לא הייתה מלחמה, לא הייתי מצליח לפתוח, התחננתי אליהם. ומה שקרה, באמת מדם ליבי אמרתי את זה, תורידו את המחלוקת, זו עיר מחבקת, זו עיר שאוהבת, זו עיר שתמשיך לשרת את כולנו ביחד.

מר אבי בן זיקרי: בני, אבל אתה עשית הפוך.

מר עופר טלקר: עשית בלגן בתקשורת.

מר בני ביטון: שילכו חזרה לזה איפה אתה, תקשיב, 41 יום הייתי מת לשמוע ולא רציתי להעלות את הפוסט.

מר יחיאל צרויה: למה לא התקשרת?

מר בני ביטון: לא רציתי, שתקתי לבד, מתחת לשמיכה, אמרתי הקדוש ברוך הוא. התקשרתי לרב ינוקא ואמרתי לו, תגיד לי, אולי אני לא בסדר? אולי לא עשיתי בסדר? לקחתי את רבי דוד אליי, שהוא מורי ורבי, מת עליו והגענו, כמו שאמר אלברט, להסכמה. זה כבר היה בעיתון, לצאת כולנו ביחד. הרב דוד והרב אלפנט אמרו ככה, שהדלתות יהיו פתוחות. הרב אליפנט, אמר לו תסגור את הקופות הכלליות. לקחתי, עשה את הכול, אמרתי לו, תעשה את כל המסגרת. הוא אומר לי, בני, זה לא כלכלי, אבל אני משרת את תושבי דימונה. אמרתי לו, הרב אלפנט ישב איתו שעות. אסי ישב איתו, אלברט ישב. ביום שישי, שעתיים וחצי, אני עם הרב עזרא ועם הרב חמד. שעתיים אני יושב איתו שם. אני יצאתי לפחות בהרגשה מצוינת. אמרתי, זה מקובל עליכם? פתח לו את האקסל, הראה לו את המכירות שלו, אני מציע לך, תשב, תראה איזה בחור אינטליגנט ברמות, למד בלונדון רוקחות, נוצרי. מה אמר לו הרב חמד? אני אחזיר אותך בתשובה, אתה יותר טוב מהדתיים שלומדים אצלי בכולל. אמר לו, אין ברכה בכסף של שבת.

מר אסי איפרגן: זה לא ברכה, זה שירות.

מר בני ביטון: אני מציל חיים, הוא אומר.

מר אסי איפרגן: זה שירות.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: שירות, הוא אומר כן. הוא אומר אין ברכה, זה שירות. תאמין לי, בא לי להביא אותו למועצת העיר.

מר אבי בן זיקרי: בני, אם אתה באמת ברגע של כנות. שאלה, אמיתי אבל תענה. אם אתה יוצא לתקשורת, אתה מחליט, ברגע שאתה מעלה פוסט כזה ונוצר שיח, לפחות כנס תגיד, אתם מבקשים שאני אדבר? הוא בעל הבית.

מר בני ביטון: אז מחר תשמע אותי בערוץ 12.

מר צבי יהודה אליסף: חבריה, תעצרו, כולכם ילדיי. כולכם ילדיי, תעשו את המלחמה. אתה מבין תקשורת, כשאתה יוצא לתקשורת ארצית ואתה אומר אני בגלל סופר פארם סופג איומים, מה אתה חושב שיגידו? איזה יופי של עיר.

מר בני ביטון: אתה איש מקצוע, אבי, אתה איש מקצוע. לגורניקים אין להם פייסבוק. לעזרא יש פייסבוק, לאדון יהודה אליסף יש פייסבוק, שהם מריצים אותם עד כניסת השבת. אני אומר לך, הרצה לבוא לתפילה המונית בשבת הראשונה. לא אני הבאתי והרצתי אותם, חלק מהתושבים. עשו, סליחה על הביטוי, דווקא.

מר אבי בן זיקרי: העוזרים שלך עשו דווקא.

מר צבי יהודה אליסף: אתה עשית את זה, לא אני עשיתי את זה. קח את הטלפון שלי, תבדוק מה שאתה רוצה, אני לא הרצתי. אני קיבלתי את זה ופניתי אליך ואמרתי לך, בני, הולכת להיות מחאה שמישהו עשה. אתה מוציא שד מבקבוק של מלחמה מיותרת, אף אחד לא נגד בית מרקחת. אתה יודע היטב מה זה, זה פופוליוזם. הרב אלפנט התקשר אליי, אומר לי צבי יהודה, תלמד את הסוגייה, תמצא דרך איך עושים את זה ביחד. התקשרתי למנהלת המחוז, היא אומרת לי שביקשת לסגור, זה נוכלות.

מר בני ביטון: אתה רוצה להגיד נוכלות? איך הזדהית? מי אתה? מי היא חשבה שאתה?

מר צבי יהודה אליסף: מי היא חשבה?

מר בני ביטון: סגן ראש העיר של עיריית דימונה. צבי, אתה יודע מה היא עשתה? היא רצתה לתבוע אותך. אני עצרתי אותה מלתבוע אותך.

מר יחיאל צרויה: אלברט, אנחנו היינו אצל בני ודיברנו וסיכמנו ובני קרא למתווה הזה, המתווה של יחיאל, אני אגיד לו שלא ימכור דברים שהם לא חיוניים והסכמנו לתרופות והסכמנו לטיטולים ולא נכנסנו לקטנות האלה. בני התחייב ואמר, אם הוא ימכור דברים אחרים, אני אפעיל את הפיקוח. נכון או לא? בקיצור, הסיכום היה כזה ומאז אנחנו באמת חמישה שבועות חיכינו שבני יכבד את הסיכום שהיה בינינו, הוא בא לבקר אותנו ואמרתי לו בני, תסתכל, אתה מכיר אותי, הפרצוף שלי לא יכול להשתנות. אם אני כועס, אני

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

כועס. אם אני שמח, אני שמח. הפנים שלי השתנו, אתה צריך להבין, אני בקונפליקט אמיתי כי אני אוהב אותך באמת.

מר בני ביטון: גם אני אוהב אותך.

מר יחיאל צרויה: עכשיו, זה לא מולי מולך, אתה לא מבין שאני רואה את הקדוש ברוך הוא מסתכל עליי, הוא אומר לי מה אתה עושה? מה אתה עושה? אתה מבין בני? עכשיו למיכל, אני עדיין אותו אדם, לא השתניתי בכלום. אני בעד שהחילונים ייהנו ממה שיש. אנחנו לא סגרנו את סימפטיה ולא סגרנו את היכל התרבות ולא את הרוקיום ולא את ההוליווד, הם נסגרו לבד, הברכה סגרה אותם.

מר בני ביטון: הנה אני אומר לכם, אתם יודעים מה אתם תגרמו מהסכסוך? אתם תגרמו שכל בתי הקפה בדימונה יפתחו, יש חוק עזר עירוני שאפשר לפתוח.

מר אבי בן זיקרי: לא, אנשים לא פותחים כי הם לא רוצים, בני. הציונים של היום התחזקו, הם לא רוצים.

מר אסי איפרגן: בני, אפשר להעביר להצעה הבאה, תודה.

מר יחיאל צרויה: מיכל, אנחנו עדיין אותם אנשים, לא השתנינו לרגע, אני עד היום אומר לבני, אנחנו רוצים באמת שדימונה תחזור להיות דימונה בלי מלחמות, אף פעם לא היו לנו מלחמות של דתיים וחילונים, בחיים לא. יש כלל, כל המשנה ידו על התחתונה, היה דבר ומי שעשה את השינוי, זה לא הצד של הדתיים, זה הצד השונה גם של הדתיים. בני אדם דתי, אני אומר לכם, הוא מקפיד על הרבה דברים, במיוחד בתפילות יותר ממני.

גב' מיכל אבו: שדימונה מפוצצת היום בבית כנסת זה לא שינוי? זה שינוי. אבל הכל בסדר, מקבלים את זה באהבה. בכל מקום היום, אתה רואה בית כנסת שצץ, זה יותר מכל דבר אחר. אבל מה זה לא שינוי? זה שינוי.

מר יחיאל צרויה: אני הייתי רוצה רק להעלות איזושהי הצעת החלטה שפונה אליך באמת להפעיל את כל כובד משקלך, אבל מתוך אמת כי כשאתה רוצה משהו, השמיים הם הגבול. אני רוצה שבאמת תפעיל את כל כובד משקלך, יש לך גם את החוק לצידך, שבתי המרקחת יחזרו לפתוח. דרך אגב שתדעו, שמההלך הזה שיש סופר פארם ואין קופת חולים ד', דתיים אמיתיים, לא יכולים ללכת לקנות שם תרופות. שתבינו, הם לא יכולים לקנות שם תרופות. אתם מנעתם מהם.

מר אבי בן זיקרי: ההצעה רק שיפתחו את ד', ושהסופר פארם יישאר.

מר בני ביטון: מאה אחוז, אני אכתוב מכתב לחדווה.

[4] של חבר מועצת העיר מר אבי בן זיקרי בנושא: העתקת מפעלי בז'ן.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: בבקשה, אבי בן זיקרי.

מר אבי בן זיקרי: בבקשה, נושא אחרון לפני הדקה שיש לנו, נושא בז"ן. תראו, דיברנו על זה כבר. היה דין ודברים מאחורי הקלעים האם להעלות את זה, אני מאוד מבקש שקט כי זה נושא מאוד, מאוד חשוב. אפילו הרבה יותר חשוב מכל הנושאים שדיברנו יחד, כי זה עתידה באמת של העיר, סלאש בריאות. ראינו מה המשמעות של בז"ן במלחמה, עד היום אוספים שם את השברים, פינו אנשים, קטסטרופה, גם בימי שגרה מדובר על תחלואת הסרטן הכי גבוה בארץ. הייתי שם עשרות פעמים עם כל מיני ועדות. ההחלטה לסגור את בז"ן, לסגור לא להעביר, נפלה כבר בהחלטת ממשלה ב-2022. פתאום החיו את הרעיון, בוא נעביר, כנראה בשל לחץ של היזמים. בני, זו טעות חמורה שאתה מתראיין ברדיו חיפה ובמקומות אחרים ואתה אומר אני מעביר את בז"ן, אני מפנה לכם אותו, זה טוב בשבילנו. זה גרוע בשבילנו, גרוע מאוד. אני מאוד מבקש מכל אחד שיושב פה, שאנחנו כעיר, כעירייה, כמועצה נתנגד לדבר הזה, יקרה מעל הראש שלנו, נדע מה לעשות, ניאבק. אומנם אני מדגיש, זה לא בשטח השיפוט של דימונה, לכן גם הארנונה לא אלינו, אבל הסיי. בני, אתה ישבת בישיבה אצל אלי, אני יודע, מכיר את הישיבה עם היזמים. אתה לא צריך להיות הקטליזטור שמוביל מהלך כזה בשום פנים ואופן, אוי ואבוי. זו ההצעה שלי, שכולנו ביחד נתנגד בעמדה רשמית להעברה.

מר בני ביטון: אז אני אומר עוד פעם, כי נתתי לך תשובה. ואני אומר לך, אם החוק ומשרד לאיכות הסביבה, אני דואג ל-1,500 מקומות עבודה.

מר צבי יהודה אליסף: המשרד מתנגד.

מר בני ביטון: אם המשרד מתנגד, הוא לא יקום. אל תפרע, אתה רוצה לנהל קמפיין גם על הסיפור הזה? אתה אומר לי לא? שלחת אליי 200 הודעות.

מר צבי יהודה אליסף: ברור, העיר חשובה לי אז שלחתי.

מר בני ביטון: אל תטעה את הציבור. והנה אני אומר לך, אם המשרד לאיכות הסביבה, לא יאשר את זה, לא יקום.

מר אבי בן זיקרי: זאת לא ההצעה שלנו. ההצעה שלנו זה שהמועצה תפגין הצעה של התנגדות. יגיע לוועדה מחוזית, העירייה דימונה מתנגדת, זו ההצעה שלנו. מי בעד?

מר בני ביטון: כשיגיע לוועדה המחוזית, אנחנו נדון על זה. כרגע זה לא אקטואלי.

מר צבי יהודה אליסף: אם זה לא אקטואלי אז מה אכפת לך?

מר צבי יהודה אליסף: בני, אתה רוצה להוריד? תשאל מי בעד?

מר בני ביטון: מי בעד להוריד את זה ושזה יהיה אקטואלי אנחנו נביא?

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר צבי יהודה אליסף: מי בעד להוריד?

מר בני ביטון: אנחנו מורידים את זה מסדר היום.

מר צבי יהודה אליסף: מי נגד להוריד?

מר בני ביטון: הנה, ארבעה חבריה.

מר אבי בן זיקרי: אני רוצה לדבר על אירוע חמור מאוד שקרה באירועי העצמאות. אני פונה לסגן ניצב בני ביטון שהשתלט על האירוע ובניגוד לעמדת המשטרה קבע שהאירוע ממשך. דיברתי עם כל הגורמים שהיו במקום, סכנת נפשות, כולם הרגישו את פסטיבל ערד 2 באוויר, טעות חמורה, קבלת החלטות אחת יותר גרועה מהשנייה. מה שאני אומר, אני יושב ראש ועדה לביקורת. מירב לא נמצאת פה, אני אוציא לה את זה מסודר, תהיה ועדת ביקורת על הנושא הזה עם הפקת לקחים ואנחנו נציג אותה פה. בני, מילא שאתה מנחה את האירוע, אין בעיה, אתה רוצה לעשות קצת שופוני לבריאות, אבל אתה לא מחליף מפקד אירוע משטרתי, אתה ראש העיר, נקודה.

מר בני ביטון: חבל שאתה מכיר את כל הפרטים.

מר אבי בן זיקרי: אני מכיר, דיברתי עם בן גביר.

מר עופר טלקר: אני מבקש ממך להימנע ממצב כזה שאתה דורש ממנהלים של עובדים שהם חברי המועצה בהתנדבות, אתה מבקש מהמנהלים שלהם או מהאחראים שלהם לפטר אותם, להוציא אותם מעבודתם. אני אומר לך בני, זה הגיע אלינו ואתה עושה טעות חמורה. בפרנסה לא נוגעים, ככה לימדו אותי, ככה חינוכו אותי. בפרנסה לא נוגעים. עשית את זה לאבני, עשית את זה לאורית, אתה עושה את זה לצבי יהודה, כל מי שיוצא נגדך, לא, תתמודד. אתה צריך ללמוד להתמודד, למה לפגוע בפרנסה? לאנשים יש ילדים. אני אומר, טבע האדם שלך, אתה מטבעך אדם נקמן, הרשעות שאתה מתקיים בה, כל היום אתה עם זה. כל היום מי שלא איתי, אני דופק אותו. למה אתה עושה את זה? אנחנו תושבי דימונה, אז אנחנו לא בקואליציה. אז אתם נהנים ממנעמי הקואליציה, לבריאות. אבל מה איתנו? יש לנו ילדים. יש לנו משפחות, יש לנו נשים, אנחנו מקיימים את העיר, אנחנו דואגים לסבסודה.

מר בני ביטון: אני אסביר רק לשניים האלה, אשתו של אבי בן זיקרי עובדת בעירייה, אשתו של עופר טלקר עובדת בעירייה.

מר אבי בן זיקרי: מה הקשר אליך? זה לא קשור, לא לדבר על הנשים שלנו.

מר עופר טלקר: מפה אני אומר לך בני, אל תיגע בפרנסה של האנשים. אני אומר לך, תיזהר. יש מישהו למעלה שרואה אותך. לא כולם זה בחושך בסוף רואים אותך מלמעלה, תתבייש.

ישיבת מועצה מן המניין מס' 43 – 29.4.26

מר בני ביטון: מאה אחוז. יהודה צבי אתה רוצה לסכם?

מר צבי יהודה אליסף: אני רוצה לסכם, מבחינתי יש פה מאבק שהוא מאבק לגיטימי על אופן קבלת החלטות, אין פה מאבק בין דתיים לחילונים, כולם מסכימים בעד בית מרקחת.

מר בני ביטון: כולם, כולם, אני אומר לך מה המאבק שלי, בסדר? כל דבר צריך להגיע לכאן, לדיון וקבלת החלטות דמוקרטית. אם יש צורך ורצון לפתוח דברים בשבת, הכל להביא לפה לדיון אמיתי בנפש פתוחה ולקבל החלטות.

בני ביטון

ראש העיר

- סיום דיון -

בברכה,

מנכ"ל העירייה